

Giới thiệu Hướng Dẫn Cung Chiều Vọ

Truyện Hướng Dẫn Cung Chiều Vọ của tác giả Vọ Thi Dục là một câu chuyện ngôn tình hay. Cô em địa cầu Nguyên Đồng xuyên đến tương lai tinh tế, thành một người ba không: không thân phận, không quang nãi, không hộ khẩu.

May mắn cô gặp một thiếu niên có lòng tốt thu lưu cô.

Chính là, vì sao lý do mà thiếu niên này thu lưu cô lại là muốn cùng cô sinh trứng? Cô là loài sinh sản bằng bào thai, không thể sinh trứng đâu? != □ =!

Nhưng mà, với thời đại vũ trụ, nơi mà các loài sinh vật quý dị tiến hóa biến thành hình người, hình như sinh trứng cũng không phải là chuyện không thể tiếp nhận Orz

Cho nên, đây là câu chuyện về một nam chủ thuộc chủng tộc thần bí nhất trong vũ trụ nhặt được một cô em địa cầu mềm mềm, sau đó đầu tiên là yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên, thứ hai là yêu thích không muốn rời xa, thứ ba là lập tức muốn ôm người ta về nhà cùng nhau sinh trứng.

Nam chủ có thể giả vờ đáng yêu, đánh quái thú, ôm được bé con, ấp được trứng, tuyệt đối là tiểu quái thú có nhan sắc vô cùng có giá nha!

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vọ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyến

Nguyên Đồng ôm cái chảo mới mua, mờ mịt nhìn đại thụ che trời, trong lòng mặc dù có chút sợ hãi nhưng lại tò mò nhiều hơn.

Buổi sáng rời giường, lúc đầu cô định làm trứng trần nước sôi cho bữa sáng, liền đem cái chảo mới mua hôm qua lấy ra dùng. Đang chuẩn bị đem chảo đi rửa thì nghe thấy tiếng chuông cửa, cô vội vàng đi mở cửa, thuận tay cầm cái chảo đi theo chứ không có ý muốn đánh nhau. Vừa mở cửa, chưa kịp nhìn thấy người trước cửa thì bị tấn công ngay lập tức, choáng váng cả đầu, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Khi cô mở mắt ra một lần nữa thì phát hiện bản thân mình chạy từ nhà đến khu rừng rậm cổ quái này.

Cho dù là xuyên qua thì tốc độ cũng không nhanh như vậy.

Thế giới cực kỳ im lặng, rõ ràng là đang ở trong rừng cây, nhưng hoàn toàn không nghe được tiếng chim hót hoặc tiếng côn trùng kêu, tán cây dày đặc gần như không thấy ánh nắng. Chỉ có vài tia nắng ít ỏi xuyên qua kẽ lá tạo thành những đốm sáng trên nền đất, xua tan bớt vẻ u ám của khu rừng.

Lúc này, Nguyên Đồng đang ôm cái chảo, ngồi dưới một gốc cây đại thụ. Bộ rễ của nó lộ ra trên mặt đất, cô phát hiện cây đại thụ này vô cùng lớn, phải có mười mấy người mới ôm hết một vòng gốc cây. Bộ rễ của nó không bình thường mà vô cùng lớn, to như đùi của năm người đàn ông, có rất nhiều nhánh rễ trôi lên, uốn quanh, có những đoạn trôi lên mặt đất cũng phải cao đến ba bốn mét.

Không chỉ có thế, xung quanh đều là đại thụ như vậy. Nhìn ra xung quanh, toàn là đại thụ với đại thụ, cách nhau không xa, tán cây dày đặc đan xen với nhau, che mất ánh mặt trời khiến cho không khí trong rừng cây mang theo chút lạnh lẽo và ẩm ướt.

Cảnh vật như thế, không thể nghi ngờ là trước đây cô chưa từng gặp, là một cảnh tượng hoàn toàn khác biệt của thiên nhiên. Trên trái đất bây giờ là vô cùng hiếm thấy, thậm chí có thể nói là chưa từng nhìn thấy.

Nguyên Đồng ôm chặt cái chảo trong lòng. Bởi vì đang trong kỳ nghỉ hè, hơn nữa thời tiết phương nam thương nóng bức, cô chỉ ở nhà làm bài tập hè, trên người chỉ mặc một cái áo T-shirt tay ngắn, một cái quần bò lửng. Trong cái không khí âm trầm lạnh lẽo của rừng cây, làn da lộ ra bên ngoài của cô đã nổi đầy da gà, run rẩy.

Cô cảnh giác đánh giá hoàn cảnh xung quanh. Tự hỏi xem mình đã xuất hiện ở cái chỗ này bằng cách nào. Sờ sờ chỗ đau trên đầu, tự nhiên bị tấn công, may mắn là không có chảy máu hay chấn thương nào.

Bỗng nhiên, trong không gian yên tĩnh vang lên một tiếng động rất khẽ. Tuy rất nhỏ nhưng trong hoàn cảnh hiện tại, vẫn khiến người ta nghe thấy làm từng sợi lông tơ dựng đứng, trong đầu cô vang lên tiếng cảnh báo nguy hiểm, cô cảm giác được đầu mình bắt đầu đau.

Gương mặt trắng bệch, Nguyên Đồng nhanh chóng đứng lên, ánh mắt đảo qua, trực giác tránh vào khe hở gấp khúc như rãnh của đám rễ cây khổng lồ, hơi hơi lộ đầu, nhanh chóng nhìn thấy một đôi mắt to của một con dã thú.

Nguyên Đồng nháy mắt ngán người.

Mẹ ơi, đây là quái vật gì vậy? QAA

Xuất hiện ở dưới tàng cây là một con vật có hình thù khá giống sói nhưng so với loài sói trên trái đất thì to hơn gấp mấy lần, hơn nữa ngoài miệng nó còn hai cái răng nanh lớn bén nhọn như ngà voi. Trong bóng cây âm u, phát ra hàn quang dày đặc, một đôi mắt dã thú xanh biếc sáng quắc như bóng đèn lạnh băng nhìn cô chằm chằm. Nó hoàn toàn xem cô là con mồi. Bước chân của nó nhẹ nhàng, nhảy lên đám rế cây, chậm rãi đi về phía cô. Nó di chuyển trên đám rế cây ngoằn ngoèo này như đi trên đất bằng.

Diện mạo của sinh vật này hoàn toàn đảo lộn tri thức của người trái đất. Dù là kỳ báng hà cũng không xuất hiện sinh vật quái dị như thế này, làm gì có loài sói nào còn to hơn cả voi chứ? Và trên hết là mức độ nguy hiểm của nó, người trái đất hoàn toàn không có cách nào ứng phó.

Nguyên Đồng cảm thấy giờ phút này đầu càng đau hơn nữa. Tuy cô không biết vì sao đầu lại đau như thế nhưng trực giác của cô cho biết đây là một loại cảnh báo nguy hiểm, cô cần phải nhanh chóng chạy trốn. Hai tay nắm chặt cành chấu, lưng áp vào rế cây. Cái giá lạnh của lớp rêu xanh sinh trưởng trên rế cây xuyên thấu qua lớp áo T-shirt đơn bạc chạm vào da, lạnh lẽo đến mức khiến sắc mặt hồng nhuận của cô trở nên trắng bệch.

Khi con sói có bộ ngà voi kia lao qua chỗ cô, Nguyên Đồng cũng giơ cái chấu lên, vung qua.

Phảng một tiếng, cái chấu bị đánh bay, Nguyên Đồng nhân cơ hội chạy qua khe hở giữa con con sói kia với rế cây, bắt chập làn da lộ ra bị vỏ cây thô ráp làm bị thương, cả người ngã vào khe hở giữa đám rế cây, rồi xuống mặt đất ẩm ướt. Không gian dưới đám rế cây rất lớn, hơn nữa lại tiếp giáp mặt đất. Chắc do lúc rế cây phát triển, chúng đã chậm rãi vươn lên khỏi mặt đất, làm khoảng cách từ đám rế cây xuống mặt đất trở nên lớn hơn, hình thành một không gian rất lớn, cứu lấy một mạng của cô.

Sói ngà voi một cú tấp chưa trúng, phát hiện con mồi lại trốn vào dưới đám rế cây, nổi giận gầm lên một tiếng, hai cái răng nanh như ngà voi đâm mạnh về phía trước. Rế cây nhanh chóng bị nứt toác dễ dàng như bã đậu.

Nguyên Đồng phải đóng vụn rế cây rồi xuống người, lại nhìn con sói ngà voi kia đang có chui đầu vào cái khe hở nó mới tạo ra. Phát hiện cho dù bản thân trốn xuống dưới đám rế cây cũng không an toàn bao nhiêu, cô hoảng sợ bỏ dậy chạy bừa vào sâu bên trong. Cảm tạ đám rế cây này phát triển quanh co khúc khuỷu, dù có vài chỗ nhỏ hẹp, nhưng vẫn có thể để một thiếu nữ vị thành niên chui qua khe hở của chúng, nhờ vậy mà cô có được không gian để chạy trốn.

Nhờ vào vóc dáng nhỏ bé của mình, Nguyên Đồng dùng tốc độ tối đa chạy trốn chúi chết qua khe hở của đám rế cây. Trên đỉnh đầu cô truyền đến chấn động cùng tiếng gầm của dã thú đã nói cho cô biết con dã thú kia đã đến gần cô, đang đuổi theo cô và thường thường lại có vài đoạn rế cây đứt gãy rồi xuống.

Nguyên Đồng chạy trốn. Dù trước mắt biến thành màu đen, lồng ngực đau buốt, nhưng cô không dám dừng lại nghỉ ngơi, dựa vào nghị lực xông về phía trước. Không biết đã chạy bao lâu, cơ thể giống như xuyên qua đám dây leo dày đặc, lá cây dày đặc và đám dây leo quất vào người cô, thanh âm rào rạt vang lên. Trước mắt cô bỗng nhiên sáng bừng.

Ánh mắt cô vì mồ hôi mà trở nên xót, cô nhìn thấy núi xanh ở xa xa, bầu trời xanh thẳm trên cao, mây trắng lững lờ, gió mát nhẹ nhàng. Thế giới xinh đẹp và yên bình biết bao.

Nhưng cảnh quan tốt đẹp này lại khiến trái tim cô như rơi vào hầm băng, không có thứ gì che chở, cô chỉ có đường chết.

Quả nhiên, một luồng gió tanh từ phía sau quét đến, thân thể cô bị một lực rất lớn đâm bắn thẳng về phía trước như điều bị đứt dây, rồi thẳng xuống bụi cỏ. Xương cốt toàn thân dường như đã lệch khỏi vị trí thông thường, nội tạng cũng bị chấn động khiến cô đau đớn không thể chịu nổi, đã không còn sức lực để chạy trốn nữa.

Đầu óc trống rỗng, vì bị chấn động mạnh, năm giác quan của cô dường như bị tê liệt tạm thời.

Cho đến khi năm giác quan có thể phục hồi, đầu tiên, Nguyên Đồng nghe được tiếng kêu thảm thiết của dã thú. Nhưng cô vẫn yên ổn nằm ở chỗ này, cũng không bị quái vật xé nát cắn nuốt. Tuy cả người đều đau đớn nhưng lại cho cô cảm giác chân thật.

Chịu đựng đau đớn trên người, Nguyên Đồng khó khăn quay đầu nhìn lại. Đồng tử hơi hơi co rút lại, nhìn thấy con sói ngà voi này giờ truy đuổi làm cô chật vật, giờ đây đang nằm bất động trên mặt đất. Một thiếu niên có dáng người thon dài đang đứng trên lưng nó, cầm trên tay một vật có hình dáng khá kì quái, có vẻ như là súng, bắn thẳng vào đầu con sói.

Thiếu niên kia có một mái tóc đỏ chói mắt. Trong khung cảnh xanh biếc hiện tại, quả thật quá chói mắt, như ráng đỏ nơi chân trời.

Nguyên Đồng ngơ ngác nhìn, cho đến khi con sói ngà voi kia không còn kêu được nữa. Thiếu niên kia ung dung nhảy xuống đất, vẫn cầm vũ khí, đi đến chỗ cô.

Cậu ta đến trước mặt cô, cúi đầu nhìn cô, bóng dáng ngược sáng làm cô không thể thấy rõ mặt cậu ta. Cậu ta hình như nói gì đó nhưng Nguyên Đồng hoàn toàn không hiểu. Đầu cô đau vô cùng giống như muốn nổ tung, khiến cô không thể chịu nổi mà trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Thiếu niên ngồi xổm trước mặt cô, xoay người cô lại, nhìn cô gái trên mặt đất một lúc lâu. Dùng tay sờ sờ mái tóc đen của cô, lại nhìn đến gương mặt cô, lau đi vết bẩn trên mặt cô. Sau đó nhìn chằm chằm gương mặt này một lúc, tay chưa kịp dời đi. Đột nhiên từ đám rừng cây nhảy ra một người máy toàn thân màu đỏ ánh kim.

“Cảnh báo! Cảnh báo! Phát hiện tân sinh mệnh thể tại hành tinh Ural, một sinh vật dạng người, phải ghi chú! Cảnh báo! Cảnh báo...” Thanh âm máy móc vang lên, ánh sáng đỏ trong đôi mắt người máy lóe lên, quét về phía người nằm trên mặt đất.

Thiếu niên nhìn thấy người máy xuất hiện, nhanh chóng ôm lấy người trên mặt đất, chặn lại máy quét trên người người máy. Không cho nó lấy mẫu máu, DNA, kích thích tố của người ta.

“Chủ nhân, thỉnh ngài đừng làm trở ngại của công tác thu thập của tôi.” Thanh âm máy móc cứng nhắc nói, một đôi mắt máy tỏa ra ánh sáng đỏ.

“Đây là ta nhận được!” Thần sắc của thiếu niên lạnh lẽo, ôm thật chặt người trong lòng, giống như đang đề phòng cướp, nhìn chằm chằm người máy, “Là của ta!”

“Chủ nhân, đây là sinh mệnh thể không rõ, tôi cần phải thu thập số liệu...”

Người còn chưa dứt lời, đã bị thiếu niên mở hệ thống của nó ra, cưỡng chế sửa chữa trình tự trong hệ thống của nó, chuyển hoá hình thức, sau đó một thanh âm đã được nhân tính hóa vang lên: “Klos thân ái! Đây là sinh vật không rõ đến từ đâu? Xuất hiện ở hành tinh Ural bằng cách nào? Là cậu đã dùng thủ đoạn để có thể nhập cảnh trái phép có phải không?”

“Tương tự nhiều rồi!” Thiếu niên cúi đầu đánh giá người trong lòng, vẻ mặt không nhiều, nhưng trong mắt có tò mò cùng nghi hoặc, “Người này có bộ dạng giống ta, nhưng cũng không giống lắm, hơi thờ lại bất đồng... Rất dễ chịu.” Nói xong, trên gương mặt trắng nõn của thiếu niên lộ ra một chút đỏ ửng, nhưng biểu tình vẫn rất nghiêm trang.

Ánh sáng đỏ của người máy lại lóe lóe, xem xét số liệu thân thể của đối phương, “Đây là giống cái!”

“Giống cái? Giống như Tasym?”

“...” trong nháy mắt, người máy im lặng một chút, sau đó mới nói: “Không phải, hai cô ấy không giống nhau.”

“Ta cũng biết là không giống.” Trên gương mặt lạnh của thiếu niên đột nhiên xuất hiện nụ cười, tuy rằng rất ngắn nhưng lại khiến ngũ quan của hắn nhu hòa không ít, lại làm hắn đẹp đến mức không thể tin nổi, “Trên người Tasym không có hơi thở dễ chịu như vậy, cũng không nhỏ bé giống cô ấy, chúng ta đều có thể ôm được. Cho nên, cô ấy là của ta!” Thiếu niên thực tùy hứng nói.

Người máy phát hiện tâm tư của thiếu niên, ánh sáng đỏ trong mắt chớp chớp, cố gắng nói: “Klos thân ái, cô ấy là giống cái, lại là giống cái của loài khác, không cùng một giống nên đương nhiên hơi thở sẽ khác. Nhìn bộ dạng của cô ấy, có vẻ tiếp cận ngoại hình của giống cái người Địa cầu cổ đại, nhưng cần phải có mẫu gene và mẫu máu mới có thể kết luận chính xác.”

Nghe đến đó, hai mắt thiếu niên lóe lên một tia u quang.

“... Chắc chắn là cậu đang nghĩ đến chuyện không tốt đẹp gì rồi!” Người máy khẳng định nói.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Rừng rậm toàn đại thụ âm trầm, mãnh thú chưa từng nhìn thấy bao giờ, sự sợ hãi không có đường thoát, thiếu niên tóc đỏ, thể giới kỳ lạ...

Đuôi loại hình ảnh không ngừng thay đổi, lướt nhanh trong đầu, cuối cùng tụ lại thành một màu máu đặc dính. Ngay sau đó xuất hiện cơn đau đầu kinh khủng nhất, trong đầu như có ai đó dùng búa gỗ từng phát từng phát, vô cùng thống khổ, chỉ hận không thể đập đầu vào đầu đó để giảm bớt nỗi thống khổ khiến người ta sống không bằng chết này.

Cơn đau đầu kinh khủng như vậy không biết kéo dài bao lâu, đau đến mức tưởng chừng như không thể chịu nổi nữa. Đột nhiên, một luồng khí tương mát tràn vào, tựa như đi trong sa mạc khô cạn lại gặp được ốc đảo xanh tươi và được cứu rỗi, đau đớn trong đầu chậm rãi rút dần, thân thể run rẩy chậm rãi ổn định lại.

Nguyên Đồng chậm rãi mở mắt. Thân thể vì vận động quá độ mà mỗi một không chịu nổi, đau nhức trầm trọng, ý thức cũng có chút mờ mịt. Khi cô thanh tỉnh hẳn, đầu tiên là thấy là trần nhà màu đỏ ánh kim, màu sắc tươi đẹp rạng ngời khiến cô cảm thấy nhức mắt, nhanh chóng nhắm mắt lại.

Đột nhiên, cô nhớ tới cảnh tượng trước khi hôn mê, mặc kệ cơ thể đang khó chịu, cô bật dậy, cảnh giác quan sát xung quanh. Đây có vẻ như là một căn

phòng, nhìn trống rỗng, ngoại trừ một cái giường, một cái tủ nhỏ đầu giường và một cái ghế thì không còn gì khác, gọn gang sạch sẽ nhìn không giống phòng. Nhìn quanh bốn phía, cô hoàn toàn không thấy cửa ra vào và cửa sổ, giống hệt như một lồng giam.

Cái nơi giống như mật thất này khiến cô có chút sợ hãi và hoang mang.

Nguyên Đồng ngơ ngác ngồi trên giường. Trong nháy mắt hoàn toàn hoang mang mờ mịt, không làm được gì. Trong đầu vẫn còn lưu lại ấn tượng về nỗi thống khổ không thoát nên lời này, khiến trong lòng cô rất lo lắng, nhìn không được mà sờ trán. Bỗng nhưng nhớ lại, lại xòe tay ra nhìn, cẩn thận xem xét. Cô phát hiện vết thương và trầy trên da đã hoàn toàn biến mất. Làn da trơn bóng non mềm, không có lưu lại dấu vết gì.

Nếu không phải trên người còn mặc cái áo T-shirt và quần bò vừa bẩn vừa rách kia thì cô có thể cho rằng chuyện trước khi hôn mê chỉ là một cơn ác mộng mà thôi. Nhưng căn phòng màu đỏ ánh kim khiến người ta có thể mù mắt này và quần áo trên người bị tổn hại đều cho cô biết một điều, đây không phải là mơ.

Nguyên Đồng không biết phải làm gì.

Năm nay cô mười sáu tuổi. Hết hè, cô sẽ là học sinh cấp ba. Sang năm sẽ thi trường cao đẳng nên đã xin nội trú ở trường. Vào kỳ nghỉ hè, cô về quê để thăm bà nội. Cô dự tính nhân dịp hè thì có thể ở cạnh bà nội nhiều nhiều chút. Vì lần sau phải chờ đến dịp Tết mới có thể về thăm bà. Nhưng hoàn toàn không nghĩ đến, bị một người lạ tấn công mình ngay ở cửa nhà mình. Lúc tỉnh lại đã ở một nơi vô cùng nguy hiểm. Quả thực hệt như truyện huyền huyền vậy.

Ngay khi cô vừa khó chịu vừa sợ hãi. Đột nhiên trông thấy ngay trên bức tường đối diện có hai khối kim loại chuyển động, trượt sang hai bên, lộ ra một lỗ hổng, ngay chính xác hơn, là cửa.

Cảnh tượng này trông rất giống trong phim khoa học viễn tưởng mà cô đã xem trước kia.

Một thiếu niên bùng khay đi vào.

Ánh mắt của Nguyên Đồng đầu tiên chú ý đến mái tóc của thiếu niên. Màu đỏ ánh kim kia quả thực vô cùng bắt mắt, đảm bảo hấp dẫn ánh mắt người khác ngay lần đầu nhìn thấy. Đến khi thiếu niên kia lại gần, cô mới nhìn rõ gương mặt cậu ta, không khỏi ngẩn người.

Thiếu niên này bộ dạng thật sự rất đẹp mắt. Quả thực như được đáng tạo hóa chiểu cố. Cậu ta thoát nhìn khoảng mười sáu mười bảy tuổi, ngũ quan mang vẻ đẹp lập thể đầy nam tính của phương Tây nhưng vẫn mang hương vị thiếu niên, tinh xảo sạch sẽ, xinh đẹp quá mức. Máu mắt đậm hơn màu tóc một chút, cũng mang sắc đỏ, nước da trắng mịn. Cậu ta chỉ đứng đó nhưng lại toát ra vẻ lạnh lùng mang theo quý khí. Chính là khi im lặng sẽ khiến người đối diện cảm giác được sự lạnh lùng nghiêm túc khiến người khác không dám nhìn thẳng vào cậu ta.

Làn môi của cậu ta cũng rất đẹp, không mỏng, dày vừa phải, màu sắc cũng rất đẹp. Cậu ta mân môi, tầm mắt lảng lảng rơi xuống người cô, trong mắt ẩn chứa cảm xúc mà cô không thể hiểu được, khiến cô có chút lo lắng.

Thiếu niên đến trước mặt cô, đặt khay lên tủ nhỏ đầu giường, mở miệng nói một câu.

Thanh âm của cậu ta cũng thuộc về loại thanh âm trong trẻo của thiếu niên. Nhưng mà Nguyên Đồng hoàn toàn không hiểu, mờ mịt nhìn cậu ta, cẩn thận nói: “Tôi không hiểu anh nói gì...”

Thiếu niên nhún mày.

Thấy thế, Nguyên Đồng không khỏi khản trương. Tuy rằng thiếu niên này là ân nhân cứu mạng của cô, nhưng vì đã trải qua một loạt chuyện kinh khủng trước đó khiến cô không khỏi lo xa. Một thiếu niên có thể dễ dàng giết chết một mãnh thú như con sói khổng lồ kia đương nhiên phải rất lợi hại. Cô không biết cậu ta có mục đích gì, sau này bản thân phải gặp chuyện gì, trong lòng càng lo lắng khản trương.

Thiếu niên nhún mày, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó hiểu, sau đó xoay người rời đi.

Khoảng mười phút sau, cậu ta lại quay trở lại, đưa cho cô một thứ gì đó trông giống khuyên tai.

Nguyên Đồng bất động bởi vì cô không biết đó là thứ gì.

Thiếu niên thấy thế, đành phải động thủ đem vật kia gắn vào tai cô. Mở miệng nói: “Đây là máy phiên dịch tinh tế.”

Nguyên Đồng ngạc nhiên, cô nghe hiểu được cậu ta nói gì, tuy nghe hiểu nhưng không biết “máy phiên dịch tinh tế” là thứ gì, nghe có vẻ rất cao thâm.

“Cô hẳn là đói bụng, tôi không biết cô có thể ăn được gì. Vì thế tôi nói Reckie đến chỗ thương nhân tinh tế Fergus mua về một ít dịch dinh dưỡng. Đây là loại có mùi vị ôn hòa nhất.” Vừa nói vừa lấy một phần dịch dinh dưỡng đã đặt trên đầu tủ đưa cho cô.

Nguyên Đồng nghe được mơ hồ, nhưng vẫn nhận lấy, nói một tiếng cảm ơn.

Cậu ta không nói, cô cũng quên mất chuyện đói bụng. Vừa trải qua một cuộc đào vong điên cuồng, kinh hoàng lại sợ hãi. Đến giờ tỉnh lại, cô mới cảm giác được cơn đói cồn cào, dạ dày truyền đến cảm giác đau đớn khó chịu.

Thiếu niên ngồi trên cái ghế duy nhất trong phòng, hai chân bắt chéo, đáng vẻ có chút lười nhác. Đôi mắt màu hồng nhìn cô, trên mặt không có chút cảm

xúc nào. Khiến người khác cảm thấy được về nghiêm túc, rất khó thân cận, đối lập với gương mặt xinh đẹp của cậu ta. Cậu ta nhìn cô vụng về mở túi dịch dinh dưỡng, cái miệng nhỏ nhỏ hút từng ngụm từng ngụm. Đôi mắt đen láy như thủy tinh đen có chút không an phận mà nhìn ngó xung quanh. Cái bộ dáng cẩn thận xung quanh đó trông giống hệt như một chú mèo nhỏ, khiến người khác không thể kiềm được suy nghĩ muốn vuốt ve.

“Tôi là Klosters, còn cô?” Thiếu niên mở miệng nói.

“Nguyên Đồng!”

“Nguyên Đồng?” Klosters thì thầm, khẩu âm có chút kỳ lạ, hai chữ Nguyên Đồng là thuần Trung, rõ ràng là khác với ngôn ngữ thông dụng của tỉnh tế.

Nguyên Đồng hút một hơi dịch dinh dưỡng, giống như nước cháo chẳng có vị gì, hút một hơi dài. Một túi dịch dinh dưỡng rõ ràng không nhiều lắm nhưng sau khi hút hết thì lại có cảm giác no bụng. Khiến cho cô rất ngạc nhiên, ánh mắt nhìn về phía thiếu niên cũng có chút khác biệt.

Nguyên Đồng không phải ngu ngốc. Những chuyện trước khi hôn mê đến hiện tại đều nói cho cô biết một chuyện: nơi này chắc chắn không phải là Trái Đất, mà là một thế giới khác. Trong thời đại internet phát triển của thế kỷ 21, đề tài “xuyên không” là loại đề tài khá quen thuộc trên phim truyền hình cũng như tiểu thuyết. Dù rằng bình thường cô không quan tâm lắm nhưng cũng biết được loại chuyện “xuyên không” này.

Rất có khả năng, cô thực sự đã xuyên không.

Hỏi tên đối phương, lại ăn gì đó của người ta, sự đề phòng của Nguyên Đồng cũng giảm bớt, rốt cuộc cô cũng mở miệng hỏi: “Xin hỏi, đây là ở đâu vậy?” Tại sao tôi lại xuất hiện ở chỗ này cơ chứ?

“Hành tinh Ural.” Đôi mắt của Klosters nhìn cô chăm chăm, cực kỳ cẩn thận trả lời câu hỏi của cô: “Đây là nhà tôi. Tôi đã cứu cô từ trong rừng rậm. Lúc đó cô đang hôn mê nên tôi đã đưa cô về nhà. Cô cảm thấy thế nào rồi? Có đỡ hơn không?”

Thương tích trên người cô, tôi đã dùng khoang trị liệu để chữa trị rồi. Nếu còn chỗ nào bị thương thì chỉ có thể đến chỗ thầy thuốc khám thôi.”

Chợt nhớ đến ở hành tinh Ural không có thầy thuốc thường trú. Có thể ở lại chốn này đều là loại hung tàn bất trị. Klosters nhíu mày lại, đột nhiên phát hiện thanh danh của tinh cầu hung tàn, dọa nhiều người chạy như vậy, cũng không phải chuyện tốt.

Nghe được sự quan tâm trong lời nói của Klosters, Nguyên Đồng cười một cái với cậu ta, lộ ra một cái lúm đồng tiền nhỏ nhỏ, trả lời: “Tôi không sao.” Dừng một chút, cô lại hỏi: “Hành tinh Ural là ở đâu?” Trước giờ cô chỉ nghe qua Trái Đất, sao Hỏa, sao Thủy, sao Kim, mấy hành tinh trong Thái Dương hệ rồi thì một vài hành tinh sao chổi này nọ, chưa từng nghe qua hành tinh Ural.

Nghe nói như thế, về mặt Klosters lộ ra một chút kinh ngạc, không khỏi hoài nghi lai lịch của Nguyên Đồng.

Sự xuất hiện kỳ lạ, ăn mặc kỳ lạ, ngôn ngữ kỳ lạ. Thậm chí trên người còn không có quang năng, thứ dùng để hiển thị thân phận của công dân Đế quốc, có chút giống như thổ dân của những hành tinh chưa được khai phá. Nhưng cho dù là thổ dân, nếu là nhập cư trái phép đưa đến hành tinh Ural thì cũng sẽ bị Săn thực giả tối cao phát hiện.

Nguyên Đồng cúi đầu, biết đối phương hoài nghi, không dám nhìn mặt người ta.

“Hành tinh Ural là một hành tinh nguyên sơ thuộc tinh hệ Nguyên Thủy tinh cầu. Cư dân ở đây cũng rất ít, tinh hạm tinh tế cũng rất ít đi qua nơi này.” Klosters giải thích đơn giản về hành tinh Ural. Trông thấy vẻ mặt mờ mịt của cô trong lòng cũng biết được cô nàng này vô cùng thiếu khuyết về thường thức, thậm chí có thể nói, những thứ thường thức này đối với cô, căn bản là nói chuyện trên trời vậy.

Nguyên Đồng vô cùng kinh sợ.

Theo lời của Klosters, cô đã biết hiện tại mình hoàn toàn không ở Trái Đất, thậm chí cũng không còn ở trong Thái Dương hệ, chạy đến hành tinh nào đó không biết. Hóa ra thực sự là có người ngoài hành tinh nha... Trong lòng cô không khỏi lo lắng, nếu bà nội không tìm thấy cô sẽ lo lắng biết bao, nếu không còn gặp lại bà nội được nữa...

“Đừng khóc!” Klosters có chút luống cuống, nhưng thanh âm trong trẻo vẫn có chút lạnh lùng.

Cậu đã gặp rất nhiều giống cái của các chủng tộc khác nhau, nhưng toàn là những giống cái vô cùng bừa bẫn không giống giống cái chút nào. Hơn nữa rất ít khóc, mà không những không khóc, ngược lại vô cùng hung tàn, rất nhiều giống đực cũng không phải là đối thủ. Cho nên cậu luôn nghĩ giống cái nên là như vậy. Lại hoàn toàn chưa từng nghĩ, giống cái mà mình nhất định này lại không giống vậy, mềm mại ngoài ý muốn.

Đúng vậy, rất mềm, thân thể vô cùng mềm mại, hương vị rất thơm... đây là khứu giác của động vật ăn thịt.

Mũi Nguyên Đồng hít hít vài cái, rầu rĩ nói, “Tôi không có khóc.” Cô chính là lo lắng bà nội sẽ lo lắng khổ sở khi cô mất tích. Nhất thời đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, lại phát hiện từ nay về sau rất có khả năng sẽ không thể gặp lại thân nhân của mình, khiến cô không thể không chế được cảm xúc. Nhưng vì có người lạ nên chỉ có thể nén lại.

Chờ Klosters rời đi, Nguyên Đồng vào WC, ngồi xuống hưng hăng khóc một hồi, phát tiết cảm xúc.

Klosters nhíu mày, đứng ở cửa, ôm cánh tay trầm tư, cho đến lúc người máy Reckie lại gần.

“Chủ nhân, Fergus đưa quần áo đến cho cô bé kia.”

“Cô bé?” Klosters cảm thấy xung hô này vô cùng kỳ lạ.

Ánh mắt đỏ lóe lên trong mắt Reckie, nói: “Tôi tra được trong tư liệu của Đế quốc, Địa cầu cổ đại có một quốc gia Đông phương gọi là Trung Hoa. Nghe nói ở Địa cầu cổ, giống cái thường được gọi là cô bé, giống đực được gọi là nam nhân thôi, đã hán tử. Chủ nhân, cậu chính là một đã hán tử đấy.”

Klosters: “... ..” Đột nhiên rất ngứa tay, rất muốn đập cho cái tên người máy miệng tiện lúc nào cũng thích bói móc mĩa mai lịch sử đen tối của người khác này một trận.

“Chủ nhân, Fergus...”

“Tự đi gặp hán đi, ta không muốn gặp hán.” Klosters lạnh lùng nói, xoay người đi vào một căn phòng gần đó.

Ánh mắt người máy chớp chớp, không biết vì sao mà chủ nhân có vẻ không vui, cậu ta không phải rất quan tâm giống cái kia sao? Cô ấy đã tỉnh thì cậu ta phải vui về mới đúng chứ? Người máy Reckie thật sự không thể hiểu được tâm tư của loại động vật ăn thịt hung tàn này, chỉ đành xoay người đi ứng phó cái tên gian thương thích rút máu người ta vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Chuông cửa vang lên, cánh cửa kim loại trượt ra, xuất hiện một gương mặt lạnh như băng.

Rickie mang theo một túi quần áo, bấm báo nói: “Chủ nhân, quần áo của cô bé đã được giao đến. Fergus nói, nếu vẫn còn cần thì cứ việc liên lạc với hán. Ngày nay là kỷ nguyên của hán, cho nên sẽ ở lại Ural một thời gian, hán là sẽ không ra ngoài buôn bán. A, đúng rồi, hán vô cùng quan tâm hỏi tại sao cậu lại muốn mua đồ của hán. Có phải cậu lên lút giấu điểm giống cái của chủng tộc nào không? Còn hỏi gene của hai vị có hợp hay không, nếu không hợp thì mau mau quên đi, không cần trì hoãn đôi bên, mất công sau này lại sinh tiếc nuôi...”

Klosters không kiên nhẫn nghe nó léo nhéo, ngắt lời: “Đừng dông dài, người trả lời thế nào?”

Ánh sáng đỏ trong mắt hiện lên, thanh âm đề cao thêm mấy dexiben một chút: “Tôi đương nhiên nói, cần người quan tâm à, biến nhanh!” Sau đó cao hứng phản chấn hỏi, “Chủ nhân, tôi trả lời thế có được không?”

Klosters gật đầu, trên khuôn mặt lạnh lùng có chút ý cười, hiếm hoi khích lệ một câu: “Không sai, vô cùng chính xác!”

Nhận lấy túi quần áo trên tay Rickie, định đóng cửa lại, không dè Rickie lại nói: “Chủ nhân, tôi đã phân tích ra số liệu thân thể của cô bé.”

Về mặt Klosters khề biển, sắc mặt âm trầm lạnh như băng, đôi đồng tử biến thành màu đỏ sậm, thanh âm lạnh lùng: “Ta không phải đã nói người đừng làm gì hết sao? Người lấy trộm của cô ấy thứ gì? Tóc, da, móng tay, mồ hôi hay máu? Mặc kệ là gì thì cũng hủy ngay cho ta!”

Ánh sáng đỏ trong mắt Rickie chớp nháy rất nhanh, chứng minh nó đang rất kích động, “Chủ nhân, cậu rất kích động! Tôi chỉ là thu dọn máu trên cổ của cô bé thôi. Ai bảo cậu chỉ bế người đi mà không chịu rửa sạch nha. Tôi chỉ là rửa sạch thuận tiện thu thập một ít mẫu thử thôi.”

Là một người máy bảo mẫu kiêm quản gia tiên tiến, hệ thống trình tự của nó có một phần phương châm ứng phó với mấy chàng trai vị thành niên, bảo hộ chủ nhân chưa thành niên là chức trách của nó. Trên địa bàn của chủ nhân nó xuất hiện sinh vật mới hình người, đương nhiên nó phải tra rõ là loại tồn tại nào, có nguy hiểm hay không.

Sắc mặt Klosters vẫn không vui, cậu chưa bao giờ là người dễ nói chuyện. Ngược lại, tính tình vô cùng nóng nảy. Nếu Rickie không phải là người máy bảo mẫu của cậu thì đã sớm bị ném về hành tinh máy móc để cải tạo rồi.

“Chủ nhân, tôi phân tích được trong máu cô bé kia có mẫu gene nằm trong danh sách giống cái của Địa cầu cổ đại. Hơn nữa lại là thuần huyết, không hề trải qua tiến hóa hỗn huyết, có thể gọi là thuần nhân loại. Nhân loại ở Địa cầu cổ là thuần nhân loại tiến hóa từ người vượn cổ, không thể biến hình. Sau khi phân tích, các số liệu thân thể của thuần nhân loại không hợp tiêu chuẩn của tinh tế, cho dù là trí lực, sức chiến đấu, hay tinh thần lực đều nằm ở chót. Chàng trách sau khi Địa cầu cổ tiến vào thời đại vũ trụ đều lựa chọn dung hợp với các chủng tộc khác nhằm cải tạo gene của bọn họ nhằm tiến hóa...”

Trải qua mấy ngàn năm tiến hóa, trong tinh tế hiện nay muốn tìm ra một thuần nhân loại từ Địa cầu cổ là chuyện vô cùng khó khăn. Mà Nguyên Đồng lại xuyên không đến từ thế kỷ 21, hoàn toàn là một thuần nhân loại. Theo như góc nhìn của tinh tế hiện tại, nhân loại thế kỷ 21, được gọi là nhân loại thời kỳ

Địa cầu cổ, chưa trải qua quá trình tiến hóa dung hợp để hình thành hỗn huyết.

Một thuần nhân loại nha! Không biết nếu bị người khác biết được sẽ có phản ứng gì? Chắc chắn vô cùng đáng nghiên cứu.

Rickie nhìn về phía chủ nhân, hỏi: “Chủ nhân, cậu thấy việc này thế nào?”

Klosters mặt lạnh nghe Rickie phân tích xong, ôm cánh tay suy nghĩ, sau đó nghiêm túc nói: “Cô ấy là ta nhặt được, là của ta! Đây là chuyện không thể thay đổi, ngươi phải nhớ kỹ!” Lại phân phó: “Thân phận của cô ấy không được để lộ ra cho bất kỳ ai! Ta cho ngươi một tháng đi xử lý chuyện thân phận cho cô ấy. Tốt nhất là lập một hồ sơ của sinh vật có gene tương tự thuần nhân loại trong kho gene của Đế quốc!”

Mắt đỏ của người máy chớp chớp, tiếp thu mệnh lệnh của chủ nhân nó, đột nhiên nói: “Chủ nhân, cậu trong nóng ngoài lạnh nha.”

Klosters đen mặt, một cước đá nó qua một bên, mang túi quần áo đi, đến phòng bên cạnh, nhấn chuông cửa.

Trong phòng, Nguyên Đồng khóc một hồi, rất nhanh liền ổn định lại cảm xúc.

Cha mẹ cô mất khi cô vừa chào đời vì tai nạn giao thông. Là bà nội nuôi cô lớn, có thể nói là hai bà cháu nương tựa vào nhau mà sống. Bà nội là một thầy thuốc trung y, làm việc trong viện trung y ở trấn trên kiếm tiền nuôi lớn cô. Cho đến khi cô vào trung học, thân thể bà không khỏe mới về hưu dưỡng lão, mỗi tháng lãnh chút tiền lương hưu.

Tuy không có cha mẹ, nhưng Nguyên Đồng cũng không oán trời trách đất. Bà nội lại là người rộng lượng hiểu lý lẽ, biết đối nhân xử thế, dạy dỗ cô rất tốt. Thông minh sáng sủa, kiên cường lạc quan, gặp chuyện không may tuy sẽ khổ sở nhưng rất nhanh ổn định cảm xúc, kiên cường tiến lên.

Tuy lo lắng cho bà nội ở nhà nhưng Nguyên Đồng cũng biết chuyện này hiện tại là vô dụng, trước mắt phải làm rõ được vì sao mình lại đến được nơi kỳ lạ này, sau đó tìm cách để về nhà. Nếu cô đến được, chắc chắn cũng có thể về được.

Sờ soạn thiết bị trong WC, Nguyên Đồng thành công rửa mặt, nhìn bản thân mình trong gương. Bởi vì đang trong lúc vui đầu học để thi vào Đại học, nên cô cũng chẳng để ý đến cách ăn mặc của mình. Tóc suông thẳng, trông rất quy củ. Tuy có nhiều người nói cô xinh đẹp giống bà nội thời còn trẻ nhưng nếu so với thiếu niên khi này, thật chẳng đáng một đồng nha.

Nghĩ đến thiếu niên gọi là Klosters kia, nếu không phải trông cậu ta vô cùng nghiêm túc, khí thế cũng rất mạnh mẽ, Nguyên Đồng đều cảm thấy cậu ta chính là dạng học sinh cá biệt. Nhưng mà nghĩ lại người nước ngoài có nhiều màu mắt và tóc khác nhau thì người ngoài hành tinh cũng không còn kỳ quái nữa. Có khả năng người ngoài hành tinh do người ngoại quốc chiếm đa số.

Đang nghĩ vậy, đột nhiên nghe được tiếng chuông leng keng, cô rời khỏi WC, nhìn về phía cửa. Trong chốc lát không biết cách mở cửa. Khi Klosters rời đi, cô quá mức thương tâm nên không để ý cách cậu ta mở cửa.

Thử một hồi lâu, cô mới có thể mở được cánh cửa công nghệ cao này. Cửa vừa mở thì trông thấy một người và một người máy đang đứng trước cửa.

Mắt Nguyên Đồng mở to, nhìn người máy cao hơn cô một chút, vỏ ngoài bằng kim loại màu đỏ, đường cong tinh tế, thậm chí không thể nhìn thấy được đường nối giữa khớp cánh tay. Rõ ràng là kỹ thuật chế tạo vô cùng phát triển. Trên người nó mặc một bộ tây trang, ngũ quan trên mặt giống nhân loại nhưng khuôn mặt có vẻ bị dẹp. Khiến người ta chỉ cần nhìn thoáng cũng biết đây là người máy mà không phải người thật.

Pháp luật của Tinh tế có quy định, phàm là người máy trí tuệ, không được phép có bộ dạng bình thường của nhân loại để tránh lẫn lộn với gene của nhân loại hữu cơ.

“Cô bé, xin chào!” Rickie rất lễ phép chào hỏi, “Tôi là người máy bảo mẫu của Klosters, tên là Rickie. Chúng tôi đem quần áo đến cho cô, mong đừng ghét bỏ.”

Nguyên Đồng lần đầu tiên nhìn thấy người máy trí tuệ như vậy. Nếu không nhìn đến vẻ bề ngoài của nó, thì phản ứng này giống như một người thật, so với người máy có thể biểu cảm trên TV còn chân thực hơn, nhất thời cô cảm thấy kinh ngạc không thôi, vội vàng đáp lời: “Cảm ơn!” Sau đó tặng kèm một nụ cười thật tươi.

Diện mạo của cô thuộc loại thanh thuần, khi cười lên có một lúm đồng tiền nho nhỏ, nhu thuận đáng yêu đến mức có thể khiến người ta mềm lòng. Là một cô gái trong trẻo đầy sức sống thanh xuân, rất dễ dàng khiến người ta cảm thấy yêu thích.

Klosters và người máy đều nhìn không được mà nhìn cô chăm chăm.

Đôi mắt Rickie chớp chớp, mở miệng nói: “Chủ nhân, rốt cuộc tôi cũng hiểu được vì sao quý tộc ở Đế tinh lại thích dùng súng vật rồi. Thật đáng yêu mà, trách không được chủ nhân...” Vừa nhìn thấy đã muốn độc chiếm, thậm chí ngay cả một sợi tóc cũng không để cho nó thu thập.

“Câm miệng!” Klosters lạnh lùng ngắt lời nó, đưa túi quần áo cho Nguyên Đồng, tận lực khiến thanh âm nhẹ nhàng: “Rickie đã căn cứ vào số liệu thân thể của cô để mua quần áo, cô xem có vừa hay không?”

Nguyên Đồng không nghĩ tới bọn họ sẽ chuẩn bị đồ cho mình, nhất thời có chút cảm động, nhờ thế mà cảm giác lo lắng khi ở nơi xa lạ cũng giảm bớt.

Trong túi quần áo có vài bộ, từ nội y đến áo ngủ, áo khoác, tất, rồi quần áo mặc bình thường cũng có đầy đủ. Nguyên Đồng có chút mất tự nhiên, nhưng mà y phục trên người thật sự không còn mặc được nữa, liền mặt dày bỏ qua cảm giác mất tự nhiên kia bỏ qua một bên, cầm một bộ vào WC.

Y phục này trông có chút kỳ lạ, áo dài làm chính, có chút giống trang phục dân tộc Bắc Âu. Quần áo lấy màu đỏ ánh kim làm màu chủ đạo. Nguyên Đồng nhìn thấy cũng có chút choáng váng. Trong lòng nghĩ, có thể vì Klosters thích màu đỏ ánh kim nên quần áo cũng lấy màu đỏ.

Thật ra, Nguyên Đồng đoán cũng sai lắm. Khi Rickie đi mua quần áo, tình tế thương nhân Fergus vừa nghe có liên quan đến Klosters thì trực tiếp đem một đồng quần áo có màu đỏ lại đây.

Nhìn Nguyên Đồng đi vào WC, chủ tớ hai người nhất thời chẳng biết làm gì cả.

Đột nhiên, Rickie hỏi: “Chủ nhân, cô bé năm nay bao nhiêu tuổi? Fergus nói quần áo này là của vị thành niên chủng tộc Anndames, gene của cô bé cũng đã phân tích rồi, vẫn trong thời kỳ thiếu niên.” Nói xong, đôi mắt mày lại chớp chớp.

Klosters không nói gì.

Chờ Nguyên Đồng thay quần áo đi ra, Rickie lại hỏi: “Cô bé, năm nay cô bao nhiêu tuổi?”

“16 tuổi.” Nguyên Đồng thành thật nói, cảm thấy chuyện này không cần phải giấu diếm. Cô nhìn Klosters một cái, cậu ta thoạt nhìn khoảng mười bảy mười tám tuổi, tuổi cũng không lớn nhưng mà thật sự rất lợi hại, cô có chút hâm mộ.

“Oa ~” Rickie kêu lên, đôi mắt chớp chớp liên tục, “Vẫn rất nhỏ nha. So với chủ nhân thì tuy chủ nhân vẫn còn chưa thành niên nhưng đã già như bà đậu!”

“Câm miệng!”

Nguyên Đồng mờ mịt nhìn mặt Klosters, rõ ràng chỉ là thiếu niên mười bảy mười tám tuổi, vì sao Rickie lại nói là già như bà đậu? Chẳng lẽ là truyền thống của người ngoài hành tinh? Làm một người Trái Đất cái gì cũng không hiểu, Nguyên Đồng có chút lo lắng, cảm thấy trước hết cô cần thiết phải hiểu biết một chút về cái thế giới này.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, tốt hơn chẳng biết cái gì.

Klosters tuy rằng quát người máy bảo mẫu của mình vô cùng hung tàn nhưng khóe mắt vẫn liếc nhìn Nguyên Đồng, bắt gặp đôi mắt sáng ngời trong trẻo của cô, không biết vì sao mặt lại có chút nóng, chỉ có thể cố làm ra vẻ nghiêm túc một chút. Trong lòng lại cảm thấy Rickie được chế tạo để làm bề mặt chủ nhân, có lẽ nên đá nó về hành tinh máy móc để cải tạo.

P/s: Bạn người máy dễ thương cực, chuyên đá đều chủ nhân. Mình đang đọc convert, đọc hay đã mạn mỗi tội đọc lướt. chờ đợi bản edit.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Nhà Klosters ở sườn núi. Phòng ốc thật giống như trong phim khoa học viễn tưởng, nửa hình cầu, vách tường bên ngoài cũng là màu đỏ ánh kim rạng ngời. Nếu từ đằng xa nhìn lại sẽ cảm thấy giống như những quả trứng lớn nhỏ màu đỏ ánh kim cùng tập hợp lại một chỗ. Có những trụ kim loại chống đỡ, cao hơn mặt đất khoảng hai mét, có cầu thang lên xuống. Nhưng mà đối với Klosters thì mấy cái cầu thang đó có vẻ vô dụng, cho đến bây giờ cậu ta cũng chưa từng sử dụng qua chúng nó.

Khi lần đầu Nguyên Đồng trông thấy kiến trúc dạng này đã kinh ngạc không thôi. Đập vào mắt đầu tiên đương nhiên là màu sắc vô cùng nổi bật của kiến trúc này, tiếp theo là tạo hình đầy tính khoa học viễn tưởng của nó. Đếm số kiến trúc hình vỏ trứng thì có tổng cộng sáu kiến trúc như vậy, lớn nhỏ không đồng nhất. Ở giữa là phần kiến trúc lớn nhất, năm phần còn lại lấy nó làm trung tâm mà vây quanh.

Phòng ốc chiếm diện tích trên mặt đất rất lớn. Nếu ở Trái Đất, quả thực là khu nhà cao cấp giữa khu máy bay chiến đấu rồi. Nguyên Đồng phát hiện khu nhà này độc lập ở chân núi, chung quanh cũng không có hàng xóm, có thể nói là vô cùng hẻo lánh. Dưới chân núi có một rừng cây nhỏ, cách đó không xa còn có một hồ nước. Toàn bộ khung cảnh có thể xem là non xanh nước biếc, cây cối um tùm, phong cảnh vô cùng tuyệt đẹp.

Nhưng mà cho dù đẹp đến mức nào cũng không thể thay đổi sự thật là khu nhà này rời xa khu dân cư, xa thành phố. Nếu không phải phòng ốc ở đây vô cùng hiện đại, khoa học kỹ thuật tiên tiến, mang chút màu sắc khoa học viễn tưởng thì hẳn sẽ khiến người ta nghĩ đây là cái xó xỉnh nào đấy. Quan sát kỹ xung quanh, Nguyên Đồng phát hiện vùng phụ cận cũng chỉ có một tòa kiến trúc này, ngay cả đường quốc lộ cũng không có. Trong nhất thời không thể

hiểu được thế giới tương lai là như thế nào, chẳng lẽ ai cũng sống đơn độc như thế?

Nguyên Đồng tìm hiểu thế giới này đương nhiên đầu tiên là tìm hiểu về nhà Klosters.

Rickie vô cùng nhiệt tình hướng dẫn cho cô, vô cùng làm hết phận sự của mình trả lời tất cả những câu hỏi của cô.

Tuy Klosters và Rickie không biết lai lịch của cô, cũng không biết cô từ đâu đến nhưng Nguyên Đồng cũng hoàn toàn không biết gì về những điều này. Hơn nữa không có quang não biểu thị thân phận công dân Đế quốc. Một người mộ máy cũng đã có ít nhiều suy đoán, hơn nữa là tư tâm của Klosters. Vì thế một chủ một tớ đạt thành hiệp nghị.

Đột nhiên từ Trái Đất thế kỷ 21 chạy đến hành tinh xa lạ, căn bản Nguyên Đồng không có chỗ nào để đi. Trong lòng cô cũng có chút lo sợ, đặc biệt khi ra ngoài quan sát nhà Klosters và hoàn cảnh xung quanh, lại nhớ đến con sói lớn trong rừng rậm suýt nữa đã lấy mạng cô, Nguyên Đồng không thể không chấp nhận sự thật.

“Cô bé, hiện tại cô cũng không có chỗ nào đi, vậy thì ở lại đi! Nhà chủ nhân rất lớn, cũng chỉ có một mình chủ nhân, thêm cô nữa cũng không thành vấn đề!” Rickie tận lực thuyết phục, đôi mắt máy chớp chớp liên tục, “Đế quốc quản chế thân phận cư dân ở các tinh cầu rất nghiêm ngặt, chỉ có người có được quang não thân phận lưu trữ trong quang não trung ương mới được hưởng đãi ngộ của Đế quốc. Còn không thì ở trong tinh tế, nửa bước cũng khó đi, ngay cả vé tinh hạm cũng không mua được.” Rickie cập nhệt kiến thức cho cô.

Làm một người ba không: không thân phận, không quang não, không hộ khẩu. Thực ra Nguyên Đồng cũng rầu rĩ lắm. Cô biết Rickie là người máy quản gia của Klosters, cho dù Rickie nói nhiều nhưng cũng phải được chủ nhân cho phép. Chứng tỏ, đây là biểu đạt ý Klosters nguyện ý thu lưu cô. Việc này không thể nghi ngờ là khiến cô vô cùng cảm động, cảm thấy Klosters tuy nhìn rất lạnh lùng nhưng lại là người tốt.

“Tôi sẽ không ăn không ngồi rồi! Tôi sẽ giúp anh làm việc!” Nguyên Đồng vô cùng nghiêm túc trả lời.

Klosters còn chưa nói gì, Rickie đã kêu lên, “Cô bé, cô vẫn còn là vị thành niên, vẫn chưa thành niên. Làm sao chúng tôi có thể áp bức vị thành niên? Đây là phạm pháp! Nếu cô có người máy bảo mẫu, người máy bảo mẫu của cô nhất định sẽ kiện chúng tôi đến tòa án Đế tinh tối cao. Vì thế, cô cứ yên tâm ở đây, làm một vị thành niên, ngoan ngoãn học tập cho tốt là được.”

Nguyên Đồng lại nhìn Klosters, thấy cậu ta gật đầu, trong lòng lại tràn đầy cảm kích. Thời điểm hiện tại, cô quả thật phải tìm hiểu thế giới này. Mà ngôn ngữ chính là vấn đề, không thể dựa dẫm mãi vào máy phiên dịch được. Nếu ngay cả chữ viết cũng không hiểu, thì chính là đồ thất học rồi! Nguyên Đồng tuyệt đối không thể chấp nhận bản thân vốn là học sinh Trái Đất ưu tú lại trở thành kẻ thất học ở tinh tế được.

Tạm thời giải quyết vấn đề chỗ ở, Nguyên Đồng tiếp tục tìm hiểu thế giới này.

Sau đó, cô biết được hiện tại là năm 7577 theo lịch tinh tế, cách thời điểm Trái Đất tiến vào thời đại vũ trụ năm ngàn năm. Thế kỷ 21 của Trái Đất đã được xem là thời kỳ Trái Đất cổ đại đại. Và cô là người Trái Đất thế kỷ 21 cũng trở thành cổ nhân.

Nguyên Đồng cả người cảm thấy không khỏe chút nào.

Cô mất cả ngày để tìm hiểu thế giới này. Tuy chỉ là một góc nhỏ của núi băng nhưng cũng đã khiến cô khiếp sợ, càng hiểu biết lại càng khổ sở. Tuy thực khó tin, nhưng Nguyên Đồng vẫn hiểu vị trí hiện tại của mình cách Trái Đất không biết bao nhiêu năm ánh sáng, ngay cả thời gian cũng khác biệt.

Cô không những xuyên qua không gian mà còn xuyên qua cả thời gian.

Nguyên Đồng cả người đều trầm xuống. Cuối cùng vẫn là Rickie vây quanh cô, an ủi rất lâu mới khiến tâm tình cô tốt hơn một chút.

Rickie là một người máy trí năng, chỉ số thông minh vô cùng cao, hơn nữa vô cùng có nhân tính. Tuy đôi lúc có khi rất vô si nhưng chỉ cần có nó thì không khí sẽ rất sinh động, thậm chí sẽ có lúc chọc người tức chết, Klosters cho rằng đây là miệng tiện, cũng không biết ai đã thiết kế hệ thống trình tự của nó.

Tìm hiểu thế giới này, Nguyên Đồng cũng từ Rickie mà biết chuyện của chủ nhà hiện tại của cô.

Nghe nói Klosters là một đứa trẻ bị bỏ lại ở hành tinh Ural, không biết họ, cũng không biết cha mẹ là ai. Một mình lớn lên ở hành tinh Ural với một người máy bảo mẫu, hiện tại vẫn đang trong thời kỳ thiếu niên, tuổi... tạm thời cho qua, sẽ sớm trưởng thành. Đây là chỗ ở của cậu ta trên hành tinh Ural, phạm vi trăm vạn dặm xung quanh đều là địa bàn của cậu ta. Nguyên Đồng có chút choáng váng, đây quả thực là nhà giàu trong nhà giàu nha!

Nguyên Đồng sau lại biết, phạm vi mấy trăm vạn dặm thì tính cái gì. Đối với một cường giả tối cao của một chủng tộc thì chỗ này chỉ là một chỗ nhỏ. Cường giả có năng lực cực đại thì chuyện một mình chiếm giữ một tinh cầu là chuyện bình thường.

“Chủ nhân nhà tôi rất lợi hại nha! Tuy rằng hiện tại vẫn còn nhỏ, nhưng chỗ này thuộc khu vực trung tâm của hành tinh Ural, là nơi có hoàn cảnh tốt nhất ở hành tinh này. Tài nguyên vô cùng phong phú. Chủ nhân có mười vạn nguyên thạch năng lượng cùng vườn dị thực cao cấp vô cùng giá trị. Nếu đổi thành tinh tế tệ thông dụng thì có thể mua được vài ba tinh cầu nguyên thủy. Chỉ cần có chủ nhân trấn giữ ở đây, không ai dám vi phạm, chỉ sợ chọc giận chủ nhân...” Rickie tăng bốc chủ nhân một hồi, quay sang hỏi Nguyên Đồng: “Cô thấy thế nào?”

Nguyên Đồng nghe đến ngần người, cái loại giọng điệu khoa trương này có vẻ thoải phóng quá đáng, Nguyên Đồng cũng không biết thật giả thế nào, chỉ có thể nói: “Ngài Klosters thật lợi hại.”

“Aiyo~ cô bé đừng khách khí như thế! Gọi Klos là được rồi!” Đôi mắt máy của Rickie chớp chớp ánh đỏ. Đây là thói quen khi nó đánh chủ ý gì đó. Trong mắt Rickie, cô bé Nguyên Đồng đã thuộc quyền sở hữu của chủ nhân, và lại là giống cái. Tương lai rất có thể sẽ kết hôn và sinh trứng, đương nhiên phải làm tốt quan hệ với cô.

Nguyên Đồng cười tủm tỉm.

Khi Klosters ra khỏi phòng làm việc của cậu, vì không chịu nổi sự ồn ào của Rickie, Nguyên Đồng gọi một tiếng “Klos”.

Klosters dừng lại, nhàn nhạt lên tiếng, sau đó xoay người đi.

Nguyên Đồng há miệng, nhìn không được nhìn Rickie, nhỏ giọng hỏi, “Anh ta sao thế?” Trong lòng có chút không yên, chẳng lẽ là tức giận? Là một người ba không, người dưới mái hiên người ta, Nguyên Đồng cũng không muốn chọc giận chủ nhà, cho nên nhất cử nhất động cô đều thận trọng, nếu không phải Rickie giết dây, cô lại càng cẩn thận hơn nữa.

“Không có việc gì đâu, cậu ta xấu hổ đó.” Rickie an ủi cô, “Đây là lần đầu tiên có giống cái gọi cậu ta là Klos thân thiết như vậy. Trong lòng kích động, kích động liên tục...”

“Ba!” một tiếng, Rickie bị cái gì đánh trúng, cái đầu kim loại bị bẹp một góc.

Chỉ thấy Klosters vòng trở lại, theo sau là một người máy giúp việc, người máy đẩy thức ăn đi ra. Loại người máy này không có trang bị trí não, chỉ thiết lập trình tự đơn giản, bình thường dùng để giải quyết việc nhà.

Klosters nghiêm mặt, thân nhiên nhìn lướt qua tên người máy miệng tiện kia, nhìn thấy bộ dạng lo lắng của Nguyên Đồng, nhẫn nại kiềm chế sự nóng nảy của mình, nói: “Nó không sao đâu! Dùng năng lượng cứu chữa phun một chút là khôi phục được.”

Nguyên Đồng “à” một tiếng, liếc nhìn Klosters một cái, thấy cậu ta ra hiệu cùng nhau đi ăn cơm chiều.

Bữa cơm chiều của cô vẫn là một túi dịch dinh dưỡng. Thực sự chẳng có chút vị nào, lại nhìn về thức ăn trước mặt Klosters, là thịt nướng của một loại thịt không biết tên, hương vị rất thơm, kích thích sự thèm ăn của cô. Nhưng nghe Rickie nói, loại dị thú này thịt vô cùng cứng, răng của vị thành niên hiện tại không thể nhai được, không cắn đứt được, chỉ có thể dùng dịch dinh dưỡng.

Vị thành niên cái gì chứ! Nguyên Đồng muốn nói hai năm nữa cô sẽ thành niên đó! Căn bản không phải vị thành niên nhưng Rickie lấy một đồng số liệu cô không hiểu cho cô xem, làm cho Nguyên Đồng nhìn không được mà nghĩ trong mắt người ngoài hành tinh thì người Trái Đất như mình yếu ớt đến mức nào?

Một ngày trôi qua, Nguyên Đồng ôm tâm tình trầm trọng tâm trở về phòng.

Đêm dài thanh vắng, Klosters đang ngủ đột nhiên mở to mắt, từ trên giường nhảy dựng lên, mở cửa chạy ra ngoài. Theo nguồn năng lượng dao động lúc có lúc không đến trước cửa phòng Nguyên Đồng, nhìn cửa phòng khóa chặt, ánh mắt có chút ngưng trọng.

“Chủ nhân!”

P/s: Mình nhận order túi xách, ví của Trung Quốc, chị em nào có nhu cầu thì click vào link chỗ chữ ký của mình để xem hàng nhé. Thanks.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyến

Klosters quay đầu, nhìn thấy người máy bảo mẫu đang đi từ phía còn lại của hành lang kim loại đến, ánh mắt trở nên âm trầm.

“Chủ nhân, đêm đã khuya, là trẻ vị thành niên, cậu cần phải ngủ đủ giấc mới có thể tiến hóa hoàn mỹ trở thành giống đực trưởng thành.” Rickie nói, màu đỏ trong mắt nhấp nháy, “Còn nữa... chủ nhân, cậu vẫn còn trong thiếu niên kỳ, không có công năng x này, tuyệt đối không thể tập kích giống cái trong đêm đâu! Vẫn nên trở về phòng đi ngủ đi!”

Klosters: “...”

Klosters kiềm chế xúc động muốn đập bẹp tên người máy bảo mẫu không biết điều này, hít một hơi thật sâu, nói: “Bên trong có sự dao động của loại năng lượng không biết tên, ta phải đi xem.” Nói xong, liền ấn chuông cửa.

Khi cậu ấn chuông cửa, Rickie cũng lợi dụng thiết bị thăm dò năng lượng thu thập năng lượng trong không khí. Trong nháy mắt, thiết bị vang lên âm thanh cảnh báo điên cuồng. Trong bầu không khí tĩnh lặng của đêm khuya, vô cùng chói tai, làm cả hai đều giật mình. Sau đó đường chỉ màu đỏ trên dụng cụ dùng để đo mức độ mạnh yếu của năng lượng điên cuồng tăng lên, Rickie rút cuộc nhìn không được kinh ngạc kêu, “Chủ nhân, là năng lượng không rõ nguồn gốc, hơn nữa lại vô cùng cường đại.”

Klosters liếc thiết bị thăm dò năng lượng một cái, tiếp tục ấn chuông cửa. Chuông cửa kêu một hồi nhưng vẫn không có động tĩnh gì, thần sắc Klosters càng ngày càng nghiêm túc. Đây là biểu hiện cậu ta hết nhẫn nại được rồi.

“Rickie, mở camera ghi hình phòng này ra, xem xét tình huống bên trong.”

Rickie ngoài miệng lái nhai hai câu, “tích” một tiếng, ngay trước mặt xuất hiện một màn hình ảo. Màn hình ảo hiện ra tình huống trong phòng. Chỉ thấy có người quần chân trên giường, lộ ra gương mặt. Nhưng gương mặt lại đỏ rực, ướt đầm mồ hôi, thần sắc trông vô cùng thống khổ như đang trải qua chuyện kinh khủng nào đó.

Thấy thế, Klosters lập tức dùng quyền hạn chủ nhân phòng để mở cửa. Bước chân có chút vội vã, Rickie cũng đi vào theo.

Còn chưa tới được giường, đã nghe thấy tiếng rên rỉ thống khổ như tiếng mèo con kêu. Chờ khi đến gần được, chỉ thấy người trên giường cuộn tròn lại, khuôn mặt đỏ rực không bình thường, thân thể khẽ run rẩy, có thể thấy hiện tại cô vô cùng thống khổ, không thể khống chế được phản ứng của cơ thể.

“Nguyên Đồng?” Klosters nhẹ nhàng gọi một tiếng, tay vươn ra chạm vào gương mặt của cô.

Đột nhiên, một loạt âm thanh “xèo” vang lên, trong không khí có mùi như mùi thịt nướng, vô cùng gay mũi.

“Chủ nhân!” Ánh mắt Rickie nhấp nháy, “Cậu bị thương.” Nói xong, nó vô cùng có trách nhiệm, từ trong nút không gian lấy ra dụng cụ trị liệu, nhanh chóng trị liệu ngón tay bị thương của cậu.

Cái tay chạm vào Nguyên Đồng của Klosters hiện ra sắc đen trên da, giống như bị lửa đốt cháy khét, trông vô cùng kỳ lạ. Nhưng Klosters cũng không để ý, phát tay ra hiệu cho Rickie từ từ, lại tiếp tục đưa tay đi qua. Tiếng “xèo” lại vang lên, chỉ thấy những chỗ da tiếp xúc với da của Nguyên Đồng đều bị một loại năng lượng cường đại thiêu cháy, mang đến một loại đau đớn đến tận tâm can.

Sau vài lần thử, Klosters cũng để Rickie trị liệu thương trên tay, đồng thời gọi người máy giúp việc đem đến vài liều thuốc giảm đau. Ôm lấy người đang cuộn tròn trên giường, không quan tâm đến việc chạm vào cô sẽ bị thiêu cháy, mở cửa của cô, giúp cô uống thuốc giảm đau.

Đôi mắt máy của Rickie lại nhấp nháy, đột nhiên hỏi: “Chủ nhân, bộ dạng này của cô bé, có phải là tinh thần lực thức tỉnh không? Tinh thần lực của cô bé rất độc, ngay cả cậu da dày như vậy cũng có thể thương tổn được.”

Nó hoàn toàn không có ý mỉa mai, mà là đang ca ngợi thể chất cường hãn của chủ nhân nó.

Klosters không mở miệng, mà đánh giá người trong lòng, thấy gương mặt cô bớt đỏ, thần sắc cũng không thống khổ nữa. Trong lòng nhẹ nhàng thở ra, nhìn không được sờ sờ một chút, thật sự rất mềm mại. Còn nữa, hơi thở trên người cô, cậu vô cùng thích.

Rickie thấy cậu ta thừa dịp người ta mê man mà phi lễ con gái nhà người ta, định mở miệng bảo cậu xử lý vết thương trên người. Nhưng nghĩ đến gì đó, lại không nói gì cả. Nó nhìn chăm chăm thiết bị thăm dò năng lượng, phát hiện thấy khi vẽ ừng đỏ trên mặt Nguyên Đồng rút đi thì đường chỉ đỏ trên thiết bị cũng chậm rãi giảm xuống.

Khi hai chủ tớ đang nhìn chăm chăm cô, Nguyên Đồng cũng chậm rãi mở mắt sau khi khôi phục bình thường.

Khi Nguyên Đồng mở mắt. Trong đầu vẫn lưu lại ký ức về nỗi đau đớn tưởng chừng như hủy thiên diệt địa, ánh mắt có chút vô thần, không thể tập trung chú ý được gì. Qua một lúc lâu mới hồi thần, thì phát hiện mình đang được người khác ôm. Ánh mắt nhìn lên, vừa lúc nhìn thẳng vào một đôi mắt đỏ sẫm.

Lúc này đang nửa đêm, đèn trong phòng đang ở chế độ đèn ngủ, ánh sáng mờ nhạt ái muội, cũng không chói mắt, ngọn đèn chiếu sáng gương mặt của thiếu niên, làm dịu đi thần sắc lạnh lùng thường thấy khiến cho cậu ta trông rất đáng yêu dễ gần. Khuôn mặt tuấn mỹ không giống người phạm khiên người nhìn phải thất thần.

Nguyên Đồng ngây ngẩn một lúc. Rất nhanh chóng nhận ra một điều: nửa đêm cùng một người khác phái trong cùng một căn phòng, lại còn được đối phương ôm, thực sự muốn nhảy dựng lên. Chỉ có điều, cô vừa mới định cử động, thân thể đã đau nhức vô cùng. Cái cảm giác đau nhức này khiến cô mặc kệ tình cảnh ái muội hiện tại, khó chịu đến nhăn mặt.

Klosters cẩn thận đỡ cô dậy, hỏi: “Em cảm thấy thế nào?”

Nguyên Đồng ngơ ngác trả lời: “Cả người đều ê ẩm, giống như mới bị người ta đánh cho một trận vậy.”

Klosters ngưng cử động, nhìn không được sờ sờ tóc cô. Một cảm giác mềm mại truyền đến từ lòng bàn tay, mềm mại len lỏi vào trong tâm cậu. Thấy bộ dáng ngơ ngác của cô, cậu phải kiềm chế lắm mới không tiếp tục sờ tay ra.

Cậu rút rờ thu tay về, nói: “Em vừa rồi có vẻ không ổn, tôi đã cho em uống thuốc giảm đau.”

“A, cảm ơn.” Nguyên Đồng nói, rút cuộc phản ứng lại đây, mở to mắt nhìn, “Tôi bị sao vậy?” Lúc này cũng ngửi được mùi gì đó trong không khí, theo bản năng cô tìm chỗ phát ra mùi, nhanh chóng phát hiện sự khác thường, lấp bắp kinh hãi, “Tay của anh...”

Tay Klosters lúc này hơn phân nửa da thịt đều mang một màu đen, giống như bị lửa nướng, trông vô cùng kinh khủng. Trong không khí lại có mùi khét, lại nhìn tay cậu, Nguyên Đồng cũng cảm thấy tay mình cũng phát đau. Nhưng người ta vẫn giữ vẻ vân đạm phong khinh, dường như chẳng có cảm giác đau đớn gì.

Thật chẳng lẽ không đau?

“Cô bé! Chủ nhân bị thương vì cô đấy!” Rickie vừa đem thiết bị trị liệu ra giúp chủ nhân chữa trị, vừa xoát ấn tượng giúp chủ nhân nó trước mặt cô em Trái Đất, “Tình huống vừa rồi của cô hoàn toàn không ổn. Chủ nhân đã xả thân cứu cô nên mới bị thương. Nhưng mà cô bé bị sao thế? Sao lại độc như vậy được? Da chủ nhân cũng bị thương thành như vậy.”

Nguyên Đồng: “...” Cô độc như thế sao? Cô rất lương thiện đó!

Sau khi trị liệu, màu đen trên da Klosters dần rút đi, khôi phục màu da bình thường, chỉ là lớp da mới có vẻ trắng mềm, muốn hồi phục hoàn toàn còn cần thêm vài giờ nữa. Tuy chỉ như thế nhưng dụng cụ trị liệu tiên tiến như vậy vẫn khiến Nguyên Đồng mở rộng tầm mắt.

Từ đầu đến cuối, Klosters đều không lộ ra biểu tình gì, vẫn giữ vẻ cao ngạo lạnh nhạt ngồi yên một chỗ. Chỉ là đôi mắt vẫn nhìn con gái người ta, mặc kệ Rickie nói chuyện với cô.

Sau khi nghe Rickie nói, Nguyên Đồng nghĩ đến những gì mình đã trải qua khi đến thế giới này, liền biết được đại khái, có chút lo lắng hỏi hộp nói: “Từ hôm qua tôi đã bắt đầu đau đầu, rất đau. Đặc biệt là lúc đi ngủ, không biết vì sao lại đau như vậy.” Sau đó lại nhìn Klosters, thành khẩn xin lỗi: “Thực xin lỗi, hại anh bị thương.”

“Không có việc gì, chỉ là thương tích nhỏ!” Klosters không để trong lòng, trước kia thương tích nghiêm trọng hơn đều đã gặp, như vậy thật đúng là thương tích nhỏ.

Nguyên Đồng nghĩ cậu ta an ủi mình. Trong lòng bồn chồn, đồng thời cũng vì mình mà lo lắng, loại đau khổ này cũng khiến cô rất khó chịu.

“Cô bé, tình huống này của cô... có lẽ là tinh thần lực thức tỉnh.” Rickie xen mồm nói.

Nguyên Đồng nga một tiếng, kỳ thật cũng không hiểu “tinh thần lực thức tỉnh” là cái gì. Cô vẫn chưa hiểu gì lắm về thế giới này, cũng chưa biết gì về phương diện này.

“Nhưng mà tinh thần lực của cô không giống của người khác. Lúc này vẫn chưa xác định được gì, phải quan sát thêm mới được.” Rickie tiếp tục nói.

Nguyên Đồng lại a một tiếng, nhìn Klosters.

Klosters có chút mất tự nhiên quay mặt đi, bị cô nhìn, lỗ tai cậu có chút đỏ ửng, nhưng vẫn nói: “Rickie nói đúng, em không cần lo lắng, không có gì đâu.”

Rickie cũng an ủi nói: “Cô bé yên tâm, chúng ta nhất định sẽ kiểm tra tình huống của cô. Cho dù không được, khiến Klos bị thương vài lần cũng sẽ tìm được biện pháp giải quyết.”

Nguyên Đồng nhìn họ cười cười, cảm ơn bọn họ đã an ủi.

Klosters nhìn hồi lâu, vẫn là không nhìn được mà sờ sờ tóc cô, càng lúc càng cảm thấy cô giống mèo con mềm mềm. Thật sự rất nhu thuận đáng yêu, còn về lực sát thương hung tàn thì chẳng thành vấn đề gì với cậu cả.

Đã không còn chuyện gì, chúc ngủ ngon với đôi phương, Klosters và Rickie cũng rời đi.

Nguyên Đồng ngồi yên một lát, nghĩ đến chuyện vừa rồi, lại cảm thấy Klosters thật là một người tốt. Vui vẻ phát cho cậu vài phiếu người tốt. Cảm thấy mình vô cùng may mắn, đi đến một nơi hoàn toàn xa lạ, gặp được người tốt, lại được người ta thu lưu. Quả là một khởi đầu tốt đẹp.

Tuy rằng phát hiện mình gặp được người tốt rất vui vẻ. Nhưng nghĩ đến nỗi thống khổ đã gặp phải lúc ngủ, Nguyên Đồng có chút mất ngủ, ôm chăn lăn lộn trên giường mãi cũng chưa ngủ được. Đến tận lúc rạng sáng mới mơ màng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Bởi vì đêm bị mất ngủ, sáng hôm sau Nguyên Đồng dậy muộn. Ngủ đến tận chín giờ hơn mới thức dậy, tinh thần có vẻ không được tốt lắm, khuôn mặt bình thường hồng nhuận, bây giờ trông phờ phạc.

Rickie bưng một ly đồ uống màu trắng ngà thoát nhìn giống sữa cho cô, nói: “Cô bé, đây là quả sữa, giá trị dinh dưỡng rất cao, có thể xúc tiến sự sinh trưởng của vị thành niên. Cô uống nhiều một chút mới có thể giúp lên tinh thần.”

Nguyên Đồng thật nhu thuận đáp ứng, uống một ngụm, phát hiện không khác gì sữa. Chỉ là khác giữa ở chỗ có thêm mùi của một loại trái cây gì đó, mùi thơm nhàn nhạt trong lành, vị rất ngon. Quả thật rất dễ uống, một hơi uống hết ly, có chút thêm thưởng, đương nhiên được Rickie khen ngợi.

“Thực ngoan thực ngoan, Klos vẫn không thích uống nước trái cây. Từ nhỏ đã kén ăn, những thứ đầy dinh dưỡng cho vị thành niên lại ghét cay ghét đắng không chịu dùng, chẳng trách không cao nổi. Nếu cậu ta ngoan ngoãn như cô bé đây, hẳn bây giờ cũng cao hơn hai mét rồi, mà không phải là nhóc lùn mét tám, không biết bị bao nhiêu người chê cười rồi...” Rickie khó khăn tìm được một người có thể nói chuyện, bắt đầu lái nhai.

Nguyên Đồng: “...”

“Câm miệng!”

Kết quả của người máy miệng tiện là lại bị đập bẹp đầu, ngoan ngoãn lùi ra một góc chữa trị đầu cho mình, nhỏ giọng lầu bầu đồ cường bạo lực gì đó.

Nguyên Đồng quay đầu lại, nhìn thiếu niên đang đi từ phía hành lang lại. Tuy thân hình thiếu niên có chút đơn bạc, nhưng cốt cách cân xứng, dáng vẻ nhẹ nhàng khoan khoái, dáng người thon dài cao ngất, mặc một bộ trang phục hữu nhân theo phong cách Ả Rập, nghiêm nhiên là một quý công tử tuấn mỹ đẹp như bước ra từ truyện tranh. Hơn nữa chiều cao một mét tám, đối với Nguyên Đồng chỉ cao một mét sáu mà nói, đã là rất cao. Mỗi lần cô nhìn cậu ta đều phải ngẩng đầu, cho nên cô thực sự không hiểu nhóc lùn trong miệng Rickie là tính theo tiêu chuẩn nào.

Hoặc là...người ngoài hành tinh đều rất cao?

Klosters không để ý đến ánh mắt kháng nghị sự bạo lực của cậu từ người máy bảo mẫu. Cậu đi đến trước mặt Nguyên Đồng, đánh giá thần sắc của cô. Thấy sắc mặt của cô tái nhợt, thần sắc mệt mỏi, màu da không hồng nhuận như hôm qua, có chút mất hứng, hỏi thăm: “Thân thể em thế nào rồi? Vẫn không thoải mái sao?”

Nguyên Đồng sờ sờ trán, “Đầu có chút ê ê, thỉnh thoảng có đau chút chút, ngoài ra cũng không sao cả.” Từ bé, cô vốn là một đứa trẻ khỏe mạnh, lên núi bắt chim, xuống sông vớt cá, mọi thứ đều thành thạo. Lớn đến giờ, chưa từng khó chịu chỗ nào, giọng điệu có chút yếu ớt và ủy khuất.

Klosters đột nhiên đưa tay đặt lên trán cô.

Nguyên Đồng hoảng sợ, ánh mắt mở to. Trừ bỏ biểu đệ con của dì, đây là lần thứ hai cô tiếp xúc nam giới ở khoảng cách gần như thế, mà cả hai lần đều là cũng một người, có chút không quen. Được rồi! Bị ảnh hưởng bởi nền giáo dục bảo thủ, người lớn thường dặn đám trẻ con đừng yêu sớm. Vì vậy đến giờ cô chưa từng nghĩ đến chuyện yêu sớm, lúc nói chuyện với người khác phải đều giữ khoảng cách, ngay cả tay cũng không chạm vào đầu.

“Vẫn có chút nóng.” Klosters thu tay về, nói với Rickie: “Lấy thuốc hạ sốt lại đây.”

Rickie cuối cùng cũng phục hồi xong cái đầu bị đập bẹp của mình, nghe được mệnh lệnh thì nhanh chóng đến kho đông lạnh lấy thuốc, nhanh chóng cầm thuốc hạ sốt lại. Trong nhà có trẻ nhỏ vị thành niên, tuy là ở một hành tinh nổi danh hung tàn, nhưng thuốc cũng phải chuẩn bị đầy đủ.

“Cám ơn.” Nguyên Đồng cười với thiếu niên. Tuy cậu ta luôn trưng ra bản mặt lạnh

nhưng hành động lại vô cùng ôn nhu. Thật sự không thể chán ghét cậu ta được, ngược lại, đối mặt với sự ôn nhu như vậy, lại làm người ta nhịn không được mà muốn thân thiết với cậu.

Klosters không nói gì, chờ cô uống thuốc xong, phân phó Rickie chăm sóc cho cô, lại tiếp tục chui vào phòng làm việc bận rộn.

“Cậu Klos gần đây đang bận nghiên cứu một loại súng năng lượng kiểu mới. Thử nghiệm vài lần cũng không thành công. Vì thế khiến cậu ấy có chút khó chịu, tính tình cũng không được tốt lắm!” Rickie thực sự làm hết phận sự giới thiệu chủ nhân nó cho cô em Trái Đất. Hai ngày nay, nó đã nghiên cứu khá nhiều tư liệu về Trái Đất cổ đại đại. Nó biết được, muốn tạo thành gia đình, thông thường giống đực sẽ báo cáo cho giống cái biết cuộc sống của bản thân, công việc, tài sản cùng mối quan hệ xã hội... Vì thế Rickie vô cùng uyên chuyên áp dụng thực tế với cô em Trái Đất này.

Nguyên Đồng không biết súng năng lượng là gì, nhưng mà nghe có vẻ giống như là nghiên cứu khoa học kỹ thuật. Trước giờ cô luôn cảm thấy những nhân tài nghiên cứu khoa học kỹ thuật vô cùng đáng ngưỡng mộ.

Rickie vừa thấy, càng có gan, tận lực tạo hảo cảm cho chủ nhân trước mặt cô bé nhà người ta. Bàn tính trong lòng đánh vang, chỉ cần chủ nhân nhà mình tiến vào thời kỳ trưởng thành thì bọn họ có thể kết hôn sinh trứng, nó rất nhanh sẽ có tiểu chủ nhân... Ah, phải rồi! Chờ khi hai người họ kết hôn, việc đầu tiên phải làm là phải mua một cái máy ấp trứng để sử dụng nữa. Máy ấp trứng của nhãn hiệu nào thì tốt nhỉ?

“Người đang suy nghĩ cái gì vậy?”

“Máy ấp trứng!”

“...”

Nguyên Đồng mờ mắt nhìn sang thiếu niên, lại nhìn người máy đáng thương lại bị đập bẹp đầu. Không hiểu vì sao khi Rickie nhắc đến máy ấp trứng, cậu ta lại đỏ mặt như thế. Là thẹn quá hóa giận mà đi đánh Rickie à? Không lẽ máy ấp trứng có ẩn ý gì đó mà cô không biết?

Nguyên Đồng yên lặng ghi nhớ trong lòng. Về sau tuyệt đối không nhắc đến máy ấp trứng trước mặt Klosters.

Klosters không thêm đề ý tới tên người máy đánh mãi không thừa này nữa. Cậu ta nói với Nguyên Đồng: “Vừa rồi Fergus có liên lạc với tôi, một tháng nữa có thể lấy được quang não cho em rồi!”

Nghe nói như thế, Nguyên Đồng có chút vui mừng. Cô đã biết quang não không chỉ tương đương với thể căn cước của người Trái Đất lại còn có chức năng lên mạng. Khi một công dân của Đế quốc sinh ra, sẽ được lập hồ sơ trong đầu não trung tâm và nhận được một quang não. Có quang não mới được xem là có hộ khẩu.

Nguyên Đồng lại cẩn thận nói cảm ơn, Klosters đã giúp cô rất nhiều, không biết phải cảm ơn cậu ta như thế nào nữa.

Klosters khoát tay, quay trở lại phòng làm việc.

Chờ Klosters đi khỏi, Rickie lại quay lại tiếp tục bắt quái, “Cô bé! Không nghĩ đến chủ nhân lại có thể khiến cho tên quỷ keo kiệt Fergus kia mua được quang não cho cô nha! Nhất định hẳn ta sẽ chém chủ nhân không thương xót! Hẳn ta là gian thương rút máu nổi tiếng tỉnh tế đó, rất nhiều người ở các tỉnh cầu ghét hẳn đến mức muốn tuyệt giao với hẳn đó...”

Tiếp theo nó lại đem lại lịch cùng chiến tích vĩ đại của vị tinh tế gian thương Fergus kia kể cho Nguyên Đồng. Nghe được mà Nguyên Đồng cảm thấy ngơ ngẩn, nhìn không được mà vỗ trán, cảm thấy bản thân mình thật sự không hiểu nổi người ngoài hành tinh, cảm giác thiệt kỳ lạ. Mà trên thực tế, trong mắt người ngoài hành tinh, cô cũng rất kỳ lạ.

Ban ngày cô nói chuyện phiếm với Rickie, thuận tiện học tinh tế ngữ, vậy là xong một ngày.

Buổi tối tình huống vẫn như cũ, không khác tối qua cho lắm, Klosters bị năng lượng dao động đánh thức. Sau đó cho Nguyên Đồng đang hôn mê uống thuốc giảm đau. Nhìn bộ dạng thống khổ của cô, mặt mày cậu nhăn nhó hết cả. Trong lòng cân nhắc đến chuyện nên sắp xếp thời gian đưa Nguyên Đồng đến tỉnh cầu khác để khám thử xem.

“Chủ nhân, tình trạng của cô bé thật kỳ quái.” Rickie dùng thiết bị kiểm tra cao cấp để khám cho Nguyên Đồng, “Độ sinh động của tế bào cô bé rất cao, tinh thần cũng không ổn định, nhưng cũng không giống bộ dạng tinh thần lực thức tỉnh... Còn nữa, chủ nhân đừng tiếp tục ôm cô bé nữa, cậu lại bị thương rồi!”

Klosters không để ý đến nó, ôm chặt người trong lòng, cho đến khi cô thanh tỉnh, lại làm ra vẻ không có việc gì mà buông ra, bộ dạng rụt rè.

Tình trạng này diễn ra hết mấy ngày, cho đến nửa tháng sau, cuối cùng thì Nguyên Đồng cũng không đau đầu nữa. Rickie lại kiểm tra cho cô, phát hiện tình trạng cơ thể của cô đã ổn định lại, số liệu thân thể vẫn là số liệu yếu ớt của người Trái Đất cổ đại, mềm mại mại mại, chẳng có gì khác biệt.

Rickie cảm thấy đây là vấn đề khó giải quyết đầu tiên trong kiếp sống người máy của mình.

Cô bé yếu ớt như vậy, vậy vào thời kỳ động dục của chủ nhân sau khi trưởng thành, thể lực hai người không cân xứng như thế này, căn bản không tính phúc nha.

Vì thế, trong kế hoạch học tập của Nguyên Đồng, Rickie lại xếp thêm hạng mục rèn luyện thân thể.

Đối với việc này, Nguyên Đồng vui vẻ chấp nhận không chút phàn nàn. Nguyên nhân khiến cô vui vẻ chấp nhận như vậy, chính là vì cái ngày cô xuyên qua gặp được con dị thú cấp ba sói Mordolo, cô đã xem trong quyển bách khoa toàn thư về dị thú. Sự tuyệt vọng và đau đớn lúc đó vẫn luôn khắc sâu trong tâm trí cô, khiến cô không thể nào quên được.

Bản thân là một thiếu nữ mười sáu như hoa như ngọc, thích đọc tiểu thuyết võ hiệp và xem truyền hình, đôi khi cũng mơ mộng giang hồ võ hiệp. Thời điểm học cấp hai, lúc đó vẫn chưa có nhiều bài tập, cũng từng cùng mấy cô bạn đăng ký học quyền đạo. Đây cũng là nguyên nhân khiến cô có thể linh hoạt chạy thoát khỏi con sói Mordolokia.

Rickie là một người máy bảo mẫu trí năng hạng nhất. Trong hệ thống đã được lập trình bảo hộ cho vị thành niên. Nhưng mà từ khi Klosters cảm thấy mình đã trưởng thành, không thích nó xen vào việc của cậu nữa, Rickie đã vô cùng mất mát. Nhưng mà hiện tại lại có một thiếu nữ vị thành niên đến từ Trái Đất cổ đại, vừa mềm mại lại ngoan ngoãn. Cuối cùng nó cũng đã có đất dụng võ.

Nó căn cứ vào số liệu thể chất của Nguyên Đồng mà đặt ra một kế hoạch học tập và rèn luyện vô cùng thích hợp. Chỉ cần Nguyên Đồng không lười biếng, cứ theo kế hoạch đã định, tuy không thể trở thành cường giả tối cao nhưng vẫn thi Harvard, vô khảo Olympic, tuyệt đối không thành vấn đề.

Một thiếu nữ Trái Đất cổ đại, một người máy bảo mẫu ngoài hành tinh, hai người vô cùng ăn nhịp với nhau.

Rickie tràn đầy vui mừng, dĩ nhiên đem chủ nhân trước mắt qua một bên, chuyển tâm chăm sóc cho thiếu nữ vị thành niên đang cần nó.

Nhưng mà, rất nhanh chóng, Rickie đã gặp vấn đề khó khăn liên quan đến Nguyên Đồng, thiếu chút nữa khiến cho trình tự hệ thống đã được thiết lập rối loạn, kinh động đến cả Klosters.

Lại một lần nữa, bọn họ nhận thức được cô bé đến từ Trái Đất cổ đại là một loại sinh vật đặc thù đến cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Không cần biết là người Trái Đất hay người ngoài hành tinh, khi rèn luyện thể năng đương nhiên phải xây dựng nền móng tốt.

Nền móng thứ nhất đương nhiên là chạy bộ.

Mỗi sáng thức dậy lúc bây giờ, dưới sự giám sát của Rickie, Nguyên Đồng sẽ chạy dọc theo nhà Klosters một giờ. Những sinh vật gọi là học sinh cấp ba tiêu chuẩn như Nguyên Đồng đều thức dậy vào lúc sáu giờ sáng. Nhưng Rickie cho rằng vị thành niên phải ngủ đầy đủ thì mới có lợi cho việc phát dục của cơ thể. Vì thế, cô được ngủ nhiều hơn một giờ, bây giờ mới phải thức dậy.

Rickie dành trọn một ngày, để người máy giúp việc làm một đường băng chạy bộ, ngoài ra còn làm thêm một sân thể dục, chỉnh sửa sân nhà Klosters một lần luôn. Dù sao chỗ này cái gì cũng thiếu, chỉ là không thiếu đất. Nhờ vào công nghệ cao, không mất bao lâu là có thể hoàn tất.

Từ nay về sau, đây sẽ là sân huấn luyện của Nguyên Đồng.

Mỗi ngày, khi cô chạy bộ dọc theo đường băng thì sẽ thấy Klosters đứng ở chỗ tối trên nóc nhà hình vỏ trứng thấp nhất nhìn hai người chạy bộ. Chỉ cần ngẩng đầu là có thể trông thấy cậu ta. Bị một người khác phái không quen thuộc lăm lăm nhìn chăm chăm như thế, trong lòng Nguyên Đồng có chút cảm giác lạ lẫm, thiếu chút nữa là cùng tay cùng chân, đến khi quen thì cũng chẳng cảm thấy gì nữa.

Sau khi chạy bộ, quay về ăn sáng, tiếp đó là học văn hóa.

Học văn hóa bắt đầu từ chương trình của nhà trẻ. Tuy chỉ số thông minh của cô không phải của trẻ con, nhưng không có cách nào khác, ngay cả ký âm tinh tế đơn giản nhất cô cũng không biết, đành bắt đầu từ chương trình nhà trẻ vậy. Nội dung học bao gồm ngữ văn, số học, lịch sử, được học, lễ nghi, khoa học xã hội, lý luận về máy móc.

Giữa trưa nghỉ ngơi một giờ, ăn cơm hoặc làm việc bản thân cảm thấy hứng thú.

Buổi chiều là học thể dục, lấy thuật cận chiến làm chủ, các loại vũ đạo của tinh tế, động tác trụ cột cơ giáp là thứ yếu.

Tuy thứ cần học rất nhiều nhưng là một học sinh trung học lấy học hành làm trọng, Nguyên Đồng đã quen với kiếp sống học tập chặt chẽ này. Ngủ trễ hơn chó, dậy sớm hơn gà. Tất cả tuân theo từng bước, không ghét bỏ bất kỳ cái gì. Hơn nữa khi biết vị thành niên ngoài hành tinh đều học như vậy, bản thân đã mười sáu tuổi, tự nhiên không thể để thua kém vị thành niên nhà người ta được. Vì thế không hề kháng nghị gì hết.

Mỗi khi cô đi theo Rickie học, đôi lúc Klosters sẽ ra khỏi phòng làm việc của cậu mà nhìn một chút. Hoặc là mặt lạnh ngồi im lặng bên cạnh nhìn xem. Có đôi lúc tâm huyết dâng trào lại thấy bộ dạng rồi rầm khi khác biệt văn hóa của Nguyên Đồng thì cũng chỉ điểm một chút, không cần biết đó là văn hóa hay thể dục. Nói về văn hóa, cậu ta chính là Học Thần, nói về thể dục thì cậu ta chính là cao thủ võ lâm. Chỉ điểm cho một học tra yếu ớt như cô thì hoàn toàn không thành vấn đề.

Người so với người luôn khiến người tức chết. Có người đối lập như vậy, Nguyên Đồng thập phần chịu đả kích.

Rõ ràng khi ở Trái Đất, cô chính là học sinh ưu tú khiến người ngược nhìn. Tại sao đến nơi này, ngay cả trẻ con nhà trẻ cũng không bằng?

Rickie an ủi cô: “Không sao đâu. Đồng Đồng mới 16 tuổi thôi mà! Lúc chủ nhân 16 tuổi chỉ biết đánh nhau khắp nơi, đuổi thú đuổi chim, còn chẳng hiểu biết bằng cô bé đâu!”

Nguyên Đồng: “...” Vì sao cô lại cảm thấy lời an ủi này vô cùng kỳ quái nhỉ?

Được rồi! Tuy rằng ngay từ khi bắt đầu là đã bị đả kích, lâu dần cũng thành thói quen. Có Klosters chỉ điểm, Nguyên Đồng học được nhanh hơn, trong lòng cũng thập phần cảm kích cậu, thường xuyên qua lại, hai người từ xa lạ cũng trở nên quen thuộc hơn. Bước đầu tiên là xưng hô giữa hai người đã thay

đôi.

Hiện tại Klosters và Rickie đều trực tiếp gọi cô là “Đồng Đồng”, Nguyên Đồng cũng không cần trọng từng lời nói hành động lúc mới đến nữa.

Đó là một khởi đầu tốt.

Đối với hành vi thường xuyên đi xem Nguyên Đồng học tập của Klosters, trong

lòng Rickie vô cùng mỉa mai.

Nó có thể nói là chủ nhân nó đang dùng phương pháp của chính cậu ta để ngấm bồi dưỡng tình cảm cùng với con gái nhà người ta sao? Trước kia rõ ràng là một kẻ cuồng công việc, mỗi lần vào phòng làm việc là một tháng không thấy mặt hoặc là chạy vào rừng rậm mà đuổi thú đuổi chim. Bây giờ mỗi ngày lại ngoan ngoãn đứng giờ ra khỏi phòng làm việc, cũng chẳng chạy vào rừng. Cái loại hành vi khác thường này, rõ ràng là bị con gái nhà người ta câu ra mà.

Tuy chỉ là một cô nàng Trái Đất cổ đại yếu ớt nhưng nó cũng chẳng có cách nào khác. Ai bảo chủ nhân của nó lại nhặt được cô, lại nảy sinh hảo cảm bất thường với cô chứ! Nếu không phải cả hai đều chưa trưởng thành, chưa thể gì gì kia, mới không rụt rè giống như vậy đâu.

Rickie là một người máy trí năng dạng người, dù chỉ số thông minh không thua kém nhân loại nhưng vẫn không phải sinh vật có máu thịt, không có tập tính của sinh vật, này nó đều không có, cho nên không cách nào hiểu được vì sao chủ nhân lại nảy sinh ý tưởng với giống cái Trái Đất cổ đại. Nhưng điều này cũng chẳng ảnh hưởng đến việc phân tích số liệu của nó. Kết quả phân tích phát hiện, giống cái Trái Đất cổ đại luôn có một loại hấp dẫn tự nhiên với những chủng tộc sinh vật trí tuệ, đặc biệt với chủng tộc của chủ nhân nó, sức hấp dẫn lại càng cường đại hơn nữa.

Rickie tạm thời không thể giải thích nguyên nhân. Trong hệ thống của nó, tư liệu về chủng tộc của chủ nhân nó cũng không hoàn thiện. Chủ nhân của nó lại ngại nó thường lải nhải, không thèm nghe nó nói. Nhưng việc này cũng chẳng ảnh hưởng gì đến việc nó chăm sóc cho Nguyên Đồng, và nó hoàn toàn xem cô là đối tượng kết hôn của chủ nhân nó.

Có một ngày, lúc Nguyên Đồng rời giường liền cảm thấy thân thể có chút mỏi mệt, cả người khó chịu, lúc đi học cũng không có tinh thần.

Đến thời điểm học thể dục, Nguyên Đồng vẫn không có tinh thần như thế. Khi Rickie đang hướng dẫn cô lặp lại một động tác, Klosters đi xem cô tập luyện như mọi lần. Nhưng khi vừa bước đến, sắc mặt cậu biến hóa ngay lập tức. Đôi mắt vốn sáng ngời lập tức biến thành màu đỏ sẫm, đồng tử thu hẹp lại thành một đường thẳng đứng.

“Chủ nhân!” Đôi mắt máy của Rickie chớp chớp, phát hiện thần sắc của cậu bất thường, ánh mắt cậu đã biểu thị đặc trưng khi thú tính bị kích thích.

“Có mùi máu tươi.”

Klosters nói, khi vừa đến gần, cậu đã ngửi thấy mùi máu tươi lúc có lúc không. Tuy rất nhạt nhưng đối với khứu giác phát triển của thú nhân, mùi này lại tràn ngập trong không khí, rất dễ dàng nhận ra. Mà nơi phát ra mùi máu tươi lại là từ người của cô nàng đến từ Trái Đất.

Klosters bước qua, giữ chặt Nguyên Đồng vẫn đang lặp lại động tác trụ cột.

Nguyên Đồng kinh ngạc nhìn cậu, “Sao vậy?” Phát hiện ánh mắt cậu ta có chút đáng sợ, hơn nữa cả màu mắt cũng thay đổi, trong lòng Nguyên Đồng cũng phát sợ.

“Em chảy máu!”

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng mờ mịt, rất nhanh liền nghĩ ra nguyên nhân, cả khuôn mặt đỏ bừng. Không cần người nhắc nhở, cô cũng đã cảm nhận được rồi! Chỗ nào đó trên người cũng đã ẩm ướt, đương nhiên là đã hiểu ra. Một cô gái mười sáu tuổi bình thường, đương nhiên phải phát dục trở mã, đi cả nên đến cũng phải đến. Chẳng qua vì trong khoảng thời gian gần đây, cô gặp quá nhiều chuyện nên gần như đã quên mất chuyện này.

Nhìn thiếu niên dùng vẻ mặt thành thật nói “em chảy máu”, nhất thời Nguyên Đồng lại có cảm giác xúc động muốn chết.

“Chảy máu?” Rickie lập tức lại đây, lấy ra dụng cụ kiểm tra xem xét toàn thân cô, ánh đỏ trong đôi mắt chớp nháy liên tục, miệng còn lải nhải: “Làm sao có thể chảy máu được? Tôi vẫn luôn quan sát, cô bé không hề bị thương cũng không bị bất cứ thứ gì công kích...”

Nguyên Đồng quần bách muốn chết, muốn bỏ cái tay của Klosters đang nắm tay cô ra, nhưng lực lượng không đủ. Cậu ta chỉ nhẹ nhàng nắm lấy, còn có thì vùng vẫy đồ mồ hôi cũng không làm gì được. Trong lòng vô cùng lo lắng, đang muốn giải thích thì Rickie đã lớn giọng thông báo tình trạng của cô.

“Đồng Đồng, bộ phận sinh dục của cô chảy máu, trong máu có chứa thành phần nhân của người...”

Tuy rằng không hiểu thuật ngữ chuyên môn mà Rickie đang nói, nhưng trước mặt người khác phái lại bị người khác lớn giọng mà nói “bộ phận sinh dục của cô chảy máu”. Quả thực là không còn chút mặt mũi nào, cuối cùng không thể chịu nổi nữa mà quát một tiếng: “Câm miệng!”

Rickie đột nhiên ngừng lại, ánh sáng trong đôi mắt máy nhấp nháy lợi hại. Sau đó một tiếng “xì” vang lên, một luồng khói trắng toát ra từ miệng nó, ánh sáng đỏ trong mắt tắt hẳn. Cứ như vậy, giống như lúc nó tắt máy, không có động tĩnh gì.

“Rickie?” Nguyên Đồng hoảng sợ, nhìn không được mà nhìn Klosters.

Klosters cũng kinh ngạc, nhìn Rickie, lại nhìn cô em Trái Đất cổ đại, thấy vẻ kinh hoàng trong mắt cô, bình thần nói: “Rickie chết máy!”

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng cảm thấy chuyện ngày hôm nay tuyệt đối là chuyện cô cảm thấy ngượng nhất trong đời. Tuyệt đối phải phong ấn cái đoạn lịch sử đen tối này lại, cả đời không muốn nhớ đến.

Sau một lúc rối loạn, Nguyên Đồng bị đuổi về phòng, Klosters thay cho Rickie vài cái linh kiện hỏng, rốt cuộc có thể khởi động lại một lần nữa.

Sau khi Rickie khởi động lại, lập tức nói với Nguyên Đồng, “Đồng Đồng cô thật là vô cùng lợi hại! Cô có thể khiến tôi trực tiếp chết máy, ngay cả chủ nhân cũng không làm được đâu!”

Nguyên Đồng: “...” Không! Cô thật sự không biết xảy ra chuyện gì, Rickie chết máy thì liên quan gì đến cô?

Không nói đến vì sao Rickie chết máy, dưới sự nghiên cứu của một người ngoài hành tinh cùng một người máy trí năng, rốt cuộc cũng biết được nguyên nhân chảy máu của Nguyên Đồng. Cả hai đều kinh ngạc, trình tự hệ thống của người máy trí năng Rickie cũng xuất hiện hỗn loạn.

“Tôi hình như chưa từng nghe giống cái của chủng tộc nào mỗi tháng đều chảy máu như vậy cả. Tư liệu của Trái Đất cổ đại không có lưu lại, chảy nhiều máu như vậy có thể xem như một loại trao đổi chất đặc thù sao...” Rickie vừa lùi nhai vừa tiến vào hệ thống tư liệu của Đế quốc, đem tư liệu về Trái Đất cổ đại tra đủ một lần nhưng cũng không tìm được tin tức tương quan. Nó bắt đầu cảm thấy kho tư liệu của Đế quốc cũng không đầy đủ như nó nghĩ, đành phải nói chuyện này cho chủ nhân nó biết.

Klosters suy nghĩ một hồi mới nói: “Có thể là trước khi Trái Đất cổ đại gia nhập vào thời đại vũ trụ, cơ thể nhân loại đã trải qua cải tạo gene cho nên giống cái nhân loại mới không xảy ra hiện tượng chảy máu mỗi tháng một lần nữa...”. Cậu liếc nhìn cô gái đến từ Trái Đất cổ đại đã ngượng đến mức mặt không đổi sắc, tiếp tục nói: “Hoặc là lúc trước đã có chuyện gì đó xảy ra khiến cho tư liệu về Trái Đất cổ đại bị mất một phần, vì vậy mới không có đầy đủ tư liệu.”

Hai chủ tớ đem chuyện này triển khai thành phân tích khoa học, vô cùng đứng đắn nghiêm túc, căn bản là không cảm thấy chuyện này có gì không tiện mở miệng.

Nghe được đoạn đối thoại của hai chủ tớ nhà này, tuy Nguyên Đồng quần bách vạn phần, nhưng trong lòng mơ hồ có dự cảm không tốt, nhìn không được yếu ớt nói: “Cái kia, có phải là không có cái kia hay không?” Khoa học kỹ thuật phát triển như thế, chắc là phải có chứ nhỉ?

“Cái kia là cái gì?” Klosters kinh ngạc nhìn cô.

“Chính là... chính là...”

Chờ Nguyên Đồng ấp a ấp úng đem thứ cô cần nói rõ. Người ngoài hành tinh và người máy ngoài hành tinh đồng thời lắc đầu, tỏ vẻ đáng tiếc là thực sự không có cái loại đồ vật đó. Thậm chí cả nghe cũng chưa từng nghe qua, nghe qua thì cảm thấy thứ đó thật thần kỳ. Càng thần kỳ hơn nữa là giống cái của Trái Đất cổ đại. Cái loại hiện tượng sinh lý mỗi tháng phải chảy máu một lần này, nghe qua có chút bệnh tật, nhưng ý nghĩa của hiện tượng này quả thật là sự ban ân của tạo hóa.

Giờ khắc này, Nguyên Đồng cảm thấy thế giới công nghệ cao của tương lai cũng không tốt như cô tưởng tượng, ngay cả băng vệ sinh cũng không có. Quả thật muốn chửi thề mà! Nhưng đám người ngoài hành tinh này, ngay cả đi cả cũng không có, thật hâm mộ chết đi được! Nhưng mà, dù hâm mộ đến mức nào, chuyện nên giải quyết cũng phải giải quyết.

Không có băng vệ sinh, không lẽ cô cứ phải để mặc như thế?

Cả người Nguyên Đồng cũng bắt đầu cảm thấy không ổn rồi.

Cuối cùng, Rickie an ủi nói: “Không sao đâu! Năng lực động thủ của chủ nhân rất tốt! Cô cứ chờ đó, chủ nhân sẽ làm băng vệ sinh cho cô! Cô thích kiểu dáng gì cứ việc nói!”

Klosters gật đầu, tỏ ý cậu sẽ bao hết, thuận tiện mở ra quang não, chuẩn bị đồ án thiết kế tương quan.

Nguyên Đồng: “...”

P/s: chết cười với đoạn Klos chế tạo BVS cho Đồng đồng. Ôi, cười đau cả ruột

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Năng lực động thủ của Klosters quả nhiên rất tốt, chưa đầy nửa giờ, cậu ta đã đem hàng mẫu của thứ mà các cô gái Trái Đất cổ đại không thể thiếu hàng tháng đến cho Nguyên Đồng xem.

“Em xem xem có thể dùng được hay không. Nếu không thoải mái thì cứ nói, tôi sẽ sửa lại!” Klosters nghiêm trang nói, trên mặt không có một chút xấu hổ hoặc kiêng dè nào cả. Cả người thần nhiên tựa như đang thí nghiệm đồ thủ công nào đó, căn bản không biết thứ nào đó rất khó để mở miệng bàn luận nha.

Nguyên Đồng vốn dĩ xấu hổ muốn chết. Nhưng Rickie nói với cô đây chỉ là hiện tượng sinh lý bình thường. Trong tình tế cũng có một ít chủng tộc trí tuệ có hiện tượng sinh lý cổ quái như thế. Đây là món quà của tạo hóa, là thành quả tiến hóa của giống loài. Nếu có ai đó cười nhạo chủng tộc người ta vì hiện tượng sinh lý bình thường của họ. Như thế kẻ đó sẽ bị toàn bộ tình tế khinh bỉ chê cười hắt ánh mắt hạn hẹp, không học sinh vật học cho tốt, ngu dốt không biết xấu hổ, quả thật đã lãng phí đầu óc mà cha mẹ hẳn đã ban tặng.

Lúc này lại nhìn bộ dạng thần nhiên của Klosters, trong lòng cô cũng cảm thấy dễ chịu hơn, không cảm thấy ngượng quá mức nữa.

Nhưng mà tuy không ngượng quá mức nữa nhưng quan niệm đã hình thành mười mấy năm cũng không thể thay đổi trong sớm chiều, đành phải cố gắng để bản thân đừng để ý quá mức như thế nữa. Nhìn về hàng mẫu Klosters mang đến, đột nhiên nhận ra có chút giống trong ấn tượng của cô nhưng cũng có vẻ hơi khác.

“Mặt này là mặt khô thoáng mềm mại. Được tổng hợp từ một loại cao phân tử có tính chất vô cùng mềm mại. Thành phần chủ yếu có nhiều Amonium Natri, đã được thí nghiệm qua. Độ hấp thụ cũng không tệ lắm, sẽ không khiến da của em bị tổn thương, em cứ tạm thời dùng thử. Tôi sẽ thiết kế thêm vài loại khác để em có thể lựa chọn được loại em thích!” Klosters nói xong, mờ mịt nhìn chỗ nào đó trên người cô, chỉ cần nghĩ đến tác dụng của vật nào đó, trong lòng cũng có chút xao động.

Nguyên Đồng mơ mơ màng màng nhận lấy, như mất hồn mà biến vào WC giải quyết vấn đề sinh lý.

Nguyên ngày hôm sau, Nguyên Đồng liên tục nhận được vài loại bất đồng kiểu dáng, loại hình, tác dụng với di cã. Điều này khiến Nguyên Đồng nhận thức được năng lực động thủ của Klosters cường hãn biết bao. Cậu ta thậm chí căn cứ vào số liệu thực của cơ thể Nguyên Đồng để thiết kế ra. Thành phẩm tạo ra, cho dù là hiệu quả, tính tiện lợi, độ thoải mái... tuyệt đối bỏ xa thế kỷ 21 một khoảng cách lớn bằng vũ trụ luôn.

Dùng đồ thiết kế riêng, còn dùng tài liệu công nghệ cao vô hại, đương nhiên rất thư thái.

Nguyên Đồng đỏ mặt, tiếp nhận thứ cậu ta đưa đến, chân thành nói cảm ơn.

Đây là lần đầu tiên có người vì cô mà thiết kế đồ. Tuy rằng thứ này rất khó nói, nhưng ở ngoài hành tinh này thì chỉ nghĩ đến việc lén lút đi mua về cũng không có cách, cho nên thực sự là vô cùng cảm động.

Nguyên Đồng vụng trộm thử vài loại. Phát hiện loại cô thích nhất là một loại có thể tự động dính vào, rất mỏng, độ thấm hút rất cao, cho dù không mặc nội y cũng sẽ không rớt ra. Hơn nữa trong lúc sử dụng, cho dù có làm việc cũng không có cảm giác khó chịu nào.

Rickie hỏi được cô thích vật thử nghiệm số 3. Thế là nó ghi chú lại, về sau sẽ chuyên chế tạo loại này. Klosters chỉ cần thiết kế ra là được. Sau đó giao cho người máy tự sản xuất là xong, nguyên vật liệu cũng rất dễ tìm kiếm, chẳng khó khăn gì. Chỉ sản xuất trong ba ngày đã tạo ra được số lượng Nguyên Đồng có thể dùng trong ba mươi năm.

Nguyên Đồng: “...”

Khi phát hiện giống cái của Trái Đất cổ đại mỗi tháng phải chảy máu một lần, Rickie cũng cẩn thận kiểm tra thân thể cho Nguyên Đồng. Nó phát hiện, vào thời điểm này, miễn dịch của cơ thể xuống thấp, có vài hạng mục chỉ tiêu của số liệu thân thể cũng thấp hơn thông thường, thể hiện trạng thái suy yếu tạm thời.

Kết quả kiểm tra cho thấy, thời điểm này, con gái cần được che chở, không thể tiếp tục thao luyện giống hán tử, dinh dưỡng cũng cần bổ sung.

“Hóa ra các cô bé Trái Đất cổ đại còn có lúc phức tạp như thế! Trước kia còn nghĩ chỉ có một vài loại động vật có vú mới phức tạp như thế, giống như bò cái, ngựa cái, lạc đà cái vậy. Cứ nghĩ nhân loại không phức tạp như vậy. Chẳng lẽ đây là kết quả tiến hóa của nhân loại? Quả nhiên sự tiến hóa của sinh vật rất kỳ diệu. Mỗi chủng tộc trí tuệ đều có quá trình tiến hóa riêng biệt của mình...”

Rickie và Klosters cùng cảm thán, quyết định thời điểm này chỉ để Nguyên Đồng học văn hóa, thể dục tạm ngưng lại, chờ kỳ sinh lý qua đi mới tiếp tục.

Klosters mặc kệ nó, kiểm tra số liệu thân thể của Nguyên Đồng rồi nói với Rickie: “Người tìm Fergus đặt mua một ít dịch dinh dưỡng, đồ ăn vặt và hoa quả thích hợp cho vị thành niên hành tinh Anndames. Nếu hẳn không có thì ta sẽ vào rừng tìm một ít.”

Tuy rằng bình thường làm mặt lạnh, thường xuyên ở phòng làm việc, nhưng Klosters chú ý đến Nguyên Đồng không kém gì Rickie, chỉ không biểu hiện rõ ràng thôi. Cậu chỉ cảm thấy nếu mình biểu hiện rõ ràng như thế sẽ dọa cô sợ. Đây là một loại trực giác của dã thú, cho đến lúc này, cậu luôn tin tưởng

vào trực giác của mình, nhất là trong lúc này.

Cho nên, Klosters đành phải kiềm chế tính tình lại, bất động thanh sắc tiếp cận cô. Dù sao hiện tại cả hai vẫn chưa trưởng thành, vẫn chưa cần lo lắng quá nhiều.

Rickie nhanh chóng liên hệ Fergus, lại bị hấn chém một chút. Nhưng rất sớm nhận được hàng hóa do người máy giao đến. Klosters tự mình ôm đồ ăn vặt và hoa quả đến cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng ngồi trên ghế sa lon mới được mang thêm vào phòng xem sách điện tử, ôn tập lại bài học mấy ngày nay. Thấy Klosters ôm đồ vào phòng không khỏi có chút kinh ngạc. Nhưng mà mấy ngày nay, cô đã quen với bản mặt lạnh của Klosters, kỳ thật tâm địa của cậu ta cũng tốt lắm. Lúc gặp cậu ta cũng không quá lo sợ lo lắng, đây cũng là công lao của Rickie không ngừng tẩy não cô.

Ít nhất nhờ Rickie tẩy não, ấn tượng của Nguyên Đồng dành cho Klosters là người ngoài lạnh trong nóng. Nguyên văn lời của Rickie là: “Ngoại lạnh nội rối loạn” là người tốt luôn vui vẻ giúp người khác.

“Tốt hơn chút nào không?” Klosters hỏi.

Nguyên Đồng vẫn có chút khó nói, thanh âm hơi nhỏ, “Kỳ thật cũng không trở ngại gì, chỉ có chút không thoải mái thôi.”

Bà nội Nguyên là một vị thầy thuốc trung y, luôn chú trọng dưỡng sinh. Nguyên Đồng được bà nội nuôi lớn, dưỡng thân thể cô rất khỏe mạnh. Ngay cả đau bụng kinh cũng không có, mỗi lần đến kỳ, chỉ có chút không thoải mái thôi. Ngoại trừ trước khi đến kỳ có làm gì khiến thân thể không khỏe thì mới bị đau.

Klosters nhìn kỹ gương mặt cô, không có nét hồng hào thường thấy, trong lòng có chút không vui, cảm thấy nhất định là cô rất khó chịu.

Rickie theo sau. Đem đồ Klosters mang đến xếp vào ngăn kéo, tận lực xoát hảo cảm cho chủ nhân nó với Nguyên Đồng, “Cô bé! Đây là thực phẩm dinh dưỡng hoa quả và đồ ăn vặt chủ nhân mua cho cô từ chỗ Fergus. Có thức uống dinh dưỡng, có quả ca cao, quả sữa, mật mai...”

Nguyên Đồng tự nhiên lại cảm động. Cô đã biết được tên gian thương Fergus này ác độc biết bao nhiêu từ Rickie. Mấy thứ này nhất định tốn rất nhiều tiền. Trong lòng vô cùng áy náy, đột nhiên cảm thấy bản thân hẳn là phải nghĩ cách kiếm tiền, để tránh ăn bám Klosters. Hai người bọn họ vốn là không thân không quen, vậy mà cô lại ăn chùa ở chùa, chẳng có chút mặt mũi nào cả! Klosters là một cô nhi lại vẫn chưa thành niên, chắc chắn là cũng chẳng có nhiều tiền...

Nguyên Đồng chưa từng lẫn lộn ngoài xã hội, chỉ là một học sinh đơn thuần, vẫn chưa học cách giấu diếm cảm xúc của bản thân. Thần sắc trên mặt cô, chỉ qua một cái liếc mắt, Klosters đã nhìn thấu, cậu nhủ thầm, nghĩ nghĩ một lát rồi nói: “Em không cần để ở trong lòng! Mấy thứ này cũng không tốn bao nhiêu tiền tệ.” Để cho cô em tiêu tiền thì đã sao, cậu cũng không thiếu số đó.

“Gạt người, Rickie nói Fergus là kẻ keo kiệt nhất tính tể.” Nguyên Đồng không chút do dự vạch trần lời nói của cậu.

Klosters: “...Không sao cả! Hẳn ăn bao nhiêu thì sau này phải trả lại bấy nhiêu!”

Nguyên Đồng: “...”

Hai người mất to trừng mắt nhỏ trong chốc lát, Klosters đột nhiên vươn tay sờ sờ đầu cô, trên mặt lộ ra tươi cười.

Nụ cười này thật sự là phi thường khó có được. Khi xuất hiện trên gương mặt tuấn mỹ khiến cả người thiếu niên luôn lạnh lùng đột nhiên tràn đầy sức sống, giống như mái tóc màu đỏ ánh kim điểm lệ chói mắt kia. Trong nháy mắt, cả thế giới dường như sống động hẳn lên. Chỉ là một nụ cười lại có thể khiến thế giới thay đổi, đủ thấy được hiếm thấy biết bao.

Trong quyển “Khởi nguyên của các chủng tộc trong vũ trụ” từng nhắc đến, càng là chủng tộc trí tuệ cường hãn thần bí tối cao, nhân hình của họ lại càng hoàn mỹ. Sự hoàn mỹ đại biểu cho cường đại. Đây là vốn liếng tạo hóa ban cho họ.

Nguyên Đồng nhìn đến ngây người.

Klosters lập tức khôi phục bản mặt lạnh, chỉ là lỡ tai có chút ửng hồng, dặn dò cô nghỉ ngơi, xoay người rời đi.

Nguyên Đồng nhanh chóng hoàn hồn, muốn nói cô không có ý nhìn đến ngây người như thế, không có ý mạo phạm cậu. Nhìn cậu nhanh chóng rời đi nhưng cô vẫn không nói được câu nào.

Rickie rời đi cùng chủ nhân của nó, đôi mắt máy nhấp nháy liên tục, “Chủ nhân! Chủ nhân! Quả nhiên cậu nên cười nhiều hơn! Cậu thấy đó, cô bé nhìn đến ngây người luôn! Về sau đừng xụ mặt như mấy người mắc chứng lão niên nữa, rất phí phạm của trời, lãng phí gene vĩ đại chủng tộc của cậu ban tặng lắm! Cậu không biết đâu. Trên tinh vông có vô số người suy đoán chủng tộc nguyên hình của cậu, bọn họ nói nhân hình của cậu có thể đạt điểm tuyệt đối của dụng cụ khảo nghiệm độ bất chúc nhân hình hà khắc nhất tính tể, chứng tỏ nhân hình của cậu là hoàn mỹ mười phần. Cậu đừng che giấu nữa! Đây là vốn liếng đầu tiên để cậu có thể thành công lấy lòng cô bé đó nha! Nghe nói nhân loại Trái Đất cổ đại khi muốn kết hôn thường quan tâm đến ngoại hình đầu tiên, sau đó mới đến năng lực cá nhân và tài sản...”

“Câm miệng!”

Klosters mắng một câu nhưng không như bình thường là trực tiếp thi hành bạo lực. Hiện giờ tâm tình cậu rất tốt, mặc kệ tên người máy miệt thị. Nghĩ lại ánh mắt cô bé nhìn hắn, nhìn không được mà nghiêng đầu nhìn hai vách kim loại bóng loáng của hành lang, nhìn thấy ánh phản chiếu của mình, nhàu mày, vô cùng hài lòng.

Trong tự nhiên, bước đầu dễ giống đực hấp dẫn giống cái đó là điều kiện hoàn mỹ hoa lệ bên ngoài: ngoại hình dung mạo, tức là dùng hình thể quyến rũ đối phương, giành được niềm vui cho kẻ khác phái.

Hiện tại dung mạo của cậu đã đủ tư cách. Như thế bước thứ hai chính là vũ lực cường hãn.

Đúng rồi, phải tìm lúc nào đó để triển lãm giá trị vũ lực cường hãn của chính mình mới được.

Mà cơ hội này, rất nhanh đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Trải qua một lần xấu hổ như thế, phải mấy ngày sau Nguyên Đồng mới dám nhìn thẳng mặt Klosters.

Ngược lại, Klosters căn bản không để trong lòng. Nhưng khi đối mặt với cô, thần sắc cũng dịu hơn rất nhiều, cũng không trung bản mặt lạnh như lúc ban đầu khiến người ta không đoán được cậu đang nghĩ cái gì. Đương nhiên, hơn phân nửa thời gian, cậu vẫn giữ bản mặt lạnh theo thói quen, làm người ta cảm thấy cả người nghiêm túc.

Chờ khi đi cả rồi đi, Nguyên Đồng lại khôi phục chương trình học bình thường.

Đúng lúc này, người hàng xóm của Klosters, Fergus liên lạc đến, bảo cậu đưa người đi tiếp quang não, thuận tiện buộc định thân phận cho chủ nhân quang não. Nếu muốn một cái quang não tạm thời thì không cần phiền toái như thế nhưng nếu muốn một cái quang não có hồ sơ mang tính hữu hiệu vĩnh viễn trong hệ thống đầu não trung ương thì chủ nhân quang não nên tự đi một chuyến.

Theo ý của Klosters, đương nhiên muốn Nguyên Đồng có thể có một thân phận quang minh chính đại ở Đế quốc, hơn nữa phải có tính vĩnh cửu. Tuy cậu không cẩn thận nghiên cứu lai lịch của Nguyên Đồng nhưng sự tồn tại của cô cũng đầy bí ẩn và điểm đáng ngờ. Chỉ cần cô sở hữu gene thuần nhân loại cũng khiến cho Viện nghiên cứu gene tinh tế điên cuồng. Cậu là giống đực của chủng tộc tối cao, đương nhiên cậu cảm nhận được lực hấp dẫn cường đại trên người cô nhiều hơn bất kỳ ai.

Đây là một loại kích thích tố kỳ diệu, không thể hình dung nhưng vô cùng hấp dẫn.

Klosters nếu muốn bảo hộ cô, trừ phi để cô cả đời chỉ quanh quẩn ở hành tinh Ural, không tiếp xúc với tinh tế. Nhưng vũ trụ rộng lớn như thế, chẳng ai muốn ở mãi một tinh cầu đến già. Hành vi đó đối với những chủng tộc trí tuệ theo đuổi tự do mà nói là chuyện tàn nhẫn nhất.

Vì vậy, Klosters đã có dự định xong xuôi.

“Tôi cũng phải đi sao?” Nguyên Đồng nghe được an bài của Klosters, có chút kinh ngạc, nhưng cũng có chút do dự.

Mấy ngày theo học cùng Rickie, Nguyên Đồng đã có hiểu biết nhất định với thế giới tinh tế tương lai này. Càng hiểu biết thì tam quan của cô lại thay đổi thêm lần nữa. Thậm chí cô còn nhận ra một người Trái Đất cổ đại như cô yếu đuối đến mức nằm trong nhóm năm chủng tộc cận bã nhất. Bất kỳ lúc nào ra cửa cũng có thể bị dị thú cấp một nuốt sống chứ đừng nói gì đến những loại dị thực đáng sợ, mà ngay cả là tùy tiện một hình người của các chủng tộc trí tuệ cũng có thể bóp chết cô ngay lập tức.

Khi Nguyên Đồng phát hiện người Trái Đất cổ đại hóa ra yếu ớt đến thế, cô nảy sinh một chút tuyệt vọng với cái thế giới tương lai này.

Cho nên, khi nhắc đến chuyện ra khỏi cửa, Nguyên Đồng cũng có vài phần lo lắng. Hiện tại cô quá yếu, lại thêm bóng ma của chuyện suýt mất mạng do bị sói Mardolo truy đuổi ngay khi vừa mới đến thế giới này. Nhưng nguyên nhân quan trọng nhất là cô biết bản thân mình có rất nhiều chỗ không phù hợp với thế giới tinh tế tương lai. Trước khi hoàn toàn hòa nhập được vào thế giới này, cô có chút lo sợ khi phải gặp người lạ, sợ hãi nếu đối phương phát hiện ra lai lịch của cô, có khi nào sẽ đem cô đi giải phẫu không?

“Đương nhiên là phải đi!” Rickie giải thích với Nguyên Đồng, “Chỗ Fergus có công cụ chuyên môn, có thể giúp cô làm giả tư liệu, có thể trực tiếp nhập vào trình tự hệ thống của đầu não, khiến đầu não trung tâm thừa nhận thân phận của cô. Trình độ của tôi tuy không kém, nhưng chỉ đến mức trộm được tư liệu ở trung ương đầu não, muốn làm trung ương đầu não thừa nhận thân phận hợp pháp thì lại không được.”

Nguyên Đồng tuy rằng nghe cũng không hiểu lắm, nhưng nếu không thể lùi bước thì chỉ có thể đối mặt.

Sau bữa sáng, bọn họ liền xuất phát.

Phương tiện giao thông là một loại xe bay, so với xe hơi của Trái Đất thì lớn hơn. Bề ngoài hơi đẹp, màu sắc đương nhiên là màu đỏ ánh kim. Khi Rickie lấy nó ra từ trong kho, ánh mắt Nguyên Đồng có chút thất thần, yên lặng đánh giá loại phương tiện giao thông của tương lai này.

Lúc xe bay xuất phát, Nguyên Đồng nhanh chóng phát hiện cái xe bay này “vèo” một cái liền bay lên trời, sát mặt đất bay đi, tốc độ thật nhanh, cảnh vật ngoài cửa sổ hóa thành hư ảnh.

Lần đầu tiên ngồi xe bay, Nguyên Đồng có chút hưng phấn. Đây là thể nghiệm khó có được. Cho nên dọc theo đường đi, cô đều ghé vào cửa sổ nhìn xung quanh, dù chẳng nhìn thấy phong cảnh gì nhưng trong lòng rất vui vẻ, tùy tiện đáp lời với Rickie.

“Đồng Đồng, trước giờ cô chưa từng ngồi xe bay à?”

“Ừ, chưa từng ngồi qua.”

“Vậy trước kia khi cô ra ngoài thì dùng phương tiện giao thông nào?”

“À...cũng là một loại xe...”

“Là loại nào?”

“So với cái này thì chậm hơn rất nhiều.”

“Chắc là tương tự như phương tiện giao thông của các tinh cầu có khoa học kỹ thuật lạc hậu chẳng? Những tinh cầu đó rất lạc hậu, mà chính phủ địa phương lại vô cùng cố chấp, không chịu áp dụng thiết bị công nghệ cao, toàn sử dụng loại phương tiện đã bị đào thải cả ngàn năm rồi. Tốc độ rất chậm, chỉ có 300 km/h...”

Nguyên Đồng ừ ừ à à đáp lời, rất nhiều chỗ chỉ mập mờ đáp lời, không lộ ra mấu chốt nào. Giấu điểm bọn Klosters về lai lịch của bản thân như vậy, cô cũng có chút áy náy. Nhưng cô không biết nếu lai lịch mình bị người ngoài hành tinh phát hiện thì sẽ có chuyện gì xảy ra. Cô không có cảm giác an toàn với cái thế giới này, chỉ đơn giản dùng sự trầm mặc của bản thân mà chống đỡ, khi họ nghĩ cô là nhân hình trí tuệ sinh vật đến từ tinh cầu lạc hậu, cô cứ trầm mặc chấp nhận.

Cho dù có nghi hoặc, nhưng hai bên cứ kiềm chế không vạch trần.

Rickie lái xe, Klosters ngồi ở một bên nhắm mắt dưỡng thần, nghe mẩu đối thoại thiếu chất xám của một người với một người máy, ngẫu nhiên mở mắt nhìn Nguyên Đồng. Đôi mắt trầm tĩnh mà lạnh nhạt, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì. Mỗi khi Nguyên Đồng bắt gặp ánh mắt của cậu cũng chỉ cảm thấy áp lực như núi.

Xe bay mất nửa ngày mới đến nơi, có thể thấy được nhà Fergus và nhà Klosters xa đến mức nào, thế nhưng bọn họ vẫn xem là hàng xóm đấy.

Bây giờ Nguyên Đồng vẫn còn chưa biết sự bá đạo của những chủng tộc trí tuệ cường hãn, không ai có thể quản được bọn họ. Nếu ở gần thì rất dễ xảy ra chuyện. Nếu không phải hành tinh Ural đủ lớn và tài nguyên cũng phong phú thì cũng chẳng thể nuôi nổi nhiều sinh vật hung tàn như vậy, nhờ thế mà cũng khiến hung danh của hành tinh Ural vang xa trong tinh tế. Là một cô gái Trái Đất cổ đại chiến lược bằng không, cô là sự tồn tại bất thường nhất trên cái hành tinh hung tàn này.

Nhà của Fergus, thương nhân nổi tiếng khắp tinh tế khác biệt hoàn toàn so với nhà của Klosters. Nếu nói nhà của Klosters là những quả trứng màu đỏ vây quanh một chỗ thì nhà Fergus nhìn từ xa như một đồng thủy tinh hợp thành, tựa như cung điện thủy tinh. Dưới ánh mặt trời chiếu xạ thành cầu vồng bảy màu mộng ảo như tòa thành trong thế giới cổ tích.

Chỉ là... phòng ốc ở đây hình như có chút yếu ớt, chính thể có vẻ hơi bị nghiêng lệch, trên tường cũng có vài khe nứt, có chút giống tòa lâu đài nguy hiểm.

“Fergus vô cùng keo kiệt, không chỉ keo kiệt với người khác mà keo kiệt với chính bản thân hắn. Cô xem đó, vật liệu làm nhà là một loại chất liệu thủy tinh rẻ tiền, chủ nhân chưa cần dùng đến hai triệu là cũng đủ phá hư...” Rickie nói nhỏ với Nguyên Đồng, hiển nhiên rất oán hận với sự keo kiệt của Fergus.

“Cho nên người trăm ngàn lần đừng để chủ nhân người phá nhà của ta!”

Một giọng nam nhu hòa đột nhiên vang lên, Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một cánh cửa của cung điện thủy tinh mở ra. Một người đàn ông có thân hình cao lớn, tóc màu lam, mắt màu tím, ngũ quan thanh tú rõ ràng, nụ cười ôn hòa, thần sắc thân thiết, khiến cho người ta cảm thấy rất dễ thân cận.

Đây là người thứ hai mà Nguyên Đồng gặp từ khi đến hành tinh Ural, hoặc nói chính xác hơn là nhân hình sinh vật trí tuệ, không khỏi nhìn nhiều hơn chút. Nhưng đã bị một bàn tay che mắt lại.

“Đừng nhìn! Hắn ta là gian thương, thích dùng bề ngoài mê hoặc người đối diện. Nhìn nhiều sẽ bị hắn chém đến mức lột da mà đền cho hắn đấy!”

Thanh âm của Klosters vang lên ngay bên tai cô. Cô có thể cảm nhận được hơi thở trên người cậu, hơi thở có mùi hương thảo thơm mát, khiến cho gương mặt cô ửng đỏ.

“Này nha! Nhóc con Klos, vị thành niên bé nhỏ này đến từ đâu đó? Hay... đây là giống cái cậu trộm được?” Fergus có hứng thú hỏi.

Klosters nhìn hần, đột nhiên thay đổi ngôn ngữ khác, nghiêm túc nói: [Cô ấy là của ta!]

Fergus “phốc” một tiếng cười rộ lên. Đây là ngôn ngữ gốc của thú nhân, chỉ có thú nhân mới nghe hiểu được, Rickie và Nguyên Đồng chỉ nghe được một loại âm thanh kỳ quái mà thôi.

[Cậu vẫn còn là vị thành niên. Cho dù tìm được giống cái, cũng chưa thể sinh trứng được! Cậu gấp gáp cái gì?] Fergus cười hi hi nói.

Klosters buông cái tay đang che mắt Nguyên Đồng ra, lạnh lùng nhìn hần, giống như hần chỉ cần nhiều lời thêm một câu, lập tức phá nát cung điện thủy tinh nhà hần ngay. Fergus biết rõ tính tình hung tàn của người này, tuy mấy năm gần đây có thu liễm chút, nhưng bản tính khó sửa, cần phải biết điểm dừng. Hần liền dời tầm mắt, chuyển sang đánh giá nhân loại mà Klosters mang đến.

Phát hiện ánh nhìn của hần, mặc dù trong lòng có chút không yên nhưng Nguyên Đồng vẫn lễ phép cười một cái.

Cô đang mặc một trường bào màu đỏ của người hành tinh Anndames, bên hông là những nút thắt bằng dây rất nghệ thuật. Cổ áo và tay áo đều có những hoa văn tinh mỹ. Dáng người cô gầy gầy nhỏ xinh. Cô chỉ cần đứng yên ở đó, một làn gió nhẹ thổi đến, tay áo nhẹ bay, lúc mỉm cười mang theo hơi thở dịu ngọt nữ tính. Cho dù dung mạo cô không đạt đến tiêu chuẩn trung bình của dụng cụ đo lường thẩm mỹ tinh tế nhưng cũng khiến thị giác của người đối diện được thỏa mãn.

Fergus hơi hơi rù mắt, có chút đăm chiêu. Chỉ liếc nhìn cô bé đó một cái, trong lòng đã có một cảm giác rất kỳ lạ.

“Ngài Fergus! Đừng có nhìn nữa! Quang nào đã chuẩn bị xong chưa?” Rickie mở miệng nói, tiến lên che trước mặt Nguyên Đồng.

Fergus có chút kỳ quái hỏi: “Người không phải người máy bảo mẫu của Klos sao? Đổi chủ nhân rồi à?”

Mắt Rickie chớp chớp, nói: “Người quản được à? Biến!”

Một người một người máy nhìn nhau trừng trừng, cho đến lúc Klosters mắt kiên nhẫn, bước lên đá một cước vào cây cầu thủy tinh thông đến bên hồ khiến cây cầu vỡ nát. Những mảnh thủy tinh trong suốt rơi vào trong nước làm nước bắn tung lên, hai kẻ kia mới quay lại nhìn cậu, ánh mắt tràn đầy khiên trách tính tình bạo lực của cậu.

“Quá bạo lực! Cậu không thể sửa đổi tính tình sao...” Fergus vô cùng đau đớn, đó là tiền đó QAQ.

“Thôi quen!” Klosters không có thành ý nói, “Quang nào!”

Fergus vẫn còn thương tiếc cho cây cầu thủy tinh đã bị hủy đó, gặn dỗi nói: “Tự mình đi vào!”

Klosters nhún nhún vai, ôm lấy Nguyên Đồng, từ trên bờ nhảy xuống, rơi xuống ngay trên đài trước cửa cung điện thủy tinh.

Nguyên Đồng bị động tác đột ngột của cậu làm giật mình. Chờ nhìn lại khoảng cách từ bờ bên kia đến chỗ vừa đáp xuống, cũng có hơn mười mét đó. Cậu ta vậy mà trực tiếp nhảy qua, loại sức bật này... rốt cuộc thì mấy người ngoài hành tinh này đã lớn lên như thế nào vậy?

Nguyên Đồng lại cảm thấy chính mình vô cùng yếu ớt!

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Trong cung điện thủy tinh mộng ảo, nhiều không hề được bài trí hoa mỹ mà có thể là giống như trạm trung chuyển vật tư nha.

Cách này vô cùng thích hợp với nhà Fergus, Nguyên Đồng vừa vào cửa đã bị những đồng đồ chất cao đến tận trần nhà làm ngợp cả người. Đặc biệt là những thùng hàng được chất cao nghiêng ngã kia, có cảm giác vừa đi qua thì sẽ rơi xuống, áp lực rất lớn. Cứ mỗi bước đi lại cảm giác được sinh mệnh đang bị uy hiếp.

Sắc mặt của Klosters và Fergus rất bình tĩnh, không thấy có gì kỳ lạ, hoặc là đã quen rồi.

Nhưng Klosters có chú ý đến thần sắc lo lắng trên mặt Nguyên Đồng, nghĩ nghĩ một chút, trực tiếp nắm lấy tay cô, về mặt thần nhiên tự tại. Tay cậu ta to lớn nhưng ấm áp, làm cho Nguyên Đồng cảm thấy an toàn. Lo lắng do hoàn cảnh nên cũng không buông tay cậu ra, ngược lại cũng nắm chặt tay cậu.

Fergus liếc nhìn bọn họ một cái, nụ cười trên mặt như có như không, thoạt nhìn có chút bất lương.

Xuyên qua một không gian tràn ngập thùng hàng, liền đến một không gian hoàn toàn khác biệt. Nếu nói trong gian phòng vừa rồi là trạm trung chuyển vật tư thì gian phòng này là phòng thí nghiệm của nhà khoa học điên. Khắp nơi đều là máy móc, dụng cụ kim loại và dây dẫn, rậm rạp, giăng khắp nơi, khiến người xem choáng váng.

“Những thứ kia đều là bảo bối của ta! Máy người đừng có tùy tiện đụng vào, làm hỏng là phải bán mình trả nợ đó!” Fergus lẩm miệng nói ra một câu.

Hắn không đề cập tới còn được, vừa nhắc đến thì Klosters và Rickie đều động thủ bẻ một thanh kim loại cầm trong tay. Sau đó thản nhiên quay nhìn hắn.

Fergus: “...”

Nguyễn Đồng: “...”

Fergus gần như nghẹt thở, ôm ngực đau đớn ngã xuống. Rickie cầm thanh kim loại đến giúp hắn ta thuận khí, nhanh chóng trở lại bình thường, gào toáng lên: “Hai tên vô lại các ngươi... chủ nào tớ này, ta cảnh cáo các ngươi, các ngươi còn dám phá hỏng đồ của ta, ta sẽ bắt các ngươi đền một trăm khối nguyên thạch...”

Trong lúc hắn đang bấu môi lâu bầu, mọi người theo đường đi thu hẹp dần đến cuối gian phòng. Ở đó có những thiết bị máy móc rất lớn, trong không trung có một màn hình ảo 3D, trên màn hình đang nhảy lên những biểu đồ và số liệu gì đó mà Nguyễn Đồng không hiểu.

Fergus lấy từ trong máy ra một quang não đã được chế tạo tốt. Cái quang não dành cho Nguyễn Đồng này trông rất giống một cái đồng hồ đơn giản, có màu bạc, ngoại hình rất đẹp, mặt trên còn có một ít hoa văn hoa cỏ gì đó. Nghe nói đây là kiểu dáng quang não được giống cái trong tinh tế hoan nghênh nhất, chống nước chống ánh sáng chống nhiệt, chất liệu rất bền, cả đời không lấy ra cũng không thành vấn đề.

Fergus cầm quang não lại, muốn lấy số liệu từ mẫu máu của Nguyễn Đồng. Nhưng lại bị Klosters giành trước, cậu đoạt lấy quang não, kéo tay Nguyễn Đồng, xoa bóp nhẹ trên tay cô, hơi nhói đau một cái thì thấy một giọt máu xuất hiện trên đầu ngón tay cô. Ngay khi giọt máu vừa xuất hiện, Klosters nhanh chóng đặt quang não lên trên, số liệu được thu thập trong nháy mắt.

Tuy chỉ là một giọt máu nhỏ nhưng với khứu giác linh mãnh của thú nhân thì vô cùng dễ dàng cảm nhận được. Fergus ngửi được một mùi ngọt ngào tinh thuần thoảng trong không khí. Ánh mắt có chút biến hóa, cảm thấy mùi vị này quả thật rất tuyệt vời, thuần khiết hơn hẳn những nhân hình sinh vật trí tuệ khác, rất dễ khiến lòng người rung động.

Bất luận nhân hình của thú nhân lý trí biết bao nhưng bản năng vẫn lưu lại thú tính. Từ xưa đến nay, máu luôn dễ dàng kích phát thú tính của họ. Máu càng ngon lại càng kích thích.

Fergus nhìn không được nhìn về phía thiếu nữ đang ngoan ngoãn mặc Klosters đùa nghịch, nghi hoặc trong lòng càng lớn.

Tính danh: Nguyễn Đồng

Chủng tộc: Loài người vượn

Giới tính: Giống cái

Nhóm máu: Bí mật

Địa chỉ: hành tinh Ural, tinh hệ Montmartre

Ngày sinh: tháng năm, năm 7741 lịch Tinh tế

Đặc thù: Nhân hình sinh vật trí tuệ

... ..

Trên quang não hiện lên một màn hình 3D lớn chừng bàn tay, Klosters nhanh chóng nhập dữ liệu vào. Tinh tế thông dụng ngữ mà Nguyễn Đồng học được có chút hữu hạn, chỉ xem hiểu được vài từ, những từ khác thì đành chịu. Nhưng mà cũng có thể hiểu cậu đang điền thông tin cơ bản giúp cô, giống như thẻ căn cước của Trái Đất. Cuối cùng cũng đã có thông tin cơ bản của cá nhân.

Fergus cũng lại nhìn ké, nhìn thấy tin tức trên màn hình, nhú mày, đắm chiêu nhìn Nguyễn Đồng.

Tuy những tư liệu này nhìn thực bình thường, nhưng khi nhìn kỹ liền phát hiện địa chỉ không bình thường, lại nhìn tiếp, Fergus đột nhiên kêu lên: “Ôi, vị tiểu thư này mới 16 tuổi, Klos, cậu thật sự rất biến thái, cậu lớn hơn cô ấy những...”

“Không phải chuyện của ngươi!” Rickie giờ giơ thanh kim loại trong tay lên, “Tự lo cho mình đi! Còn lẩm miệng nữa thì chủ nhân sẽ phá tan nhà ngươi đây!”

“Đây là sự thật! Máy người không thể lừa gạt giống cái nhà người ta chứ!” Fergus chỉ sợ thiên hạ không loạn.

“Klos vẫn là vị thành niên! Đâu giống như ngươi, một lão độc thân! Trưởng thành lâu như thế rồi mà ngay cả kỳ phát tình cũng chưa đến! Nhất định là có

khiểm khuyết ở đâu đó, chẳng trách ngay cả tiểu thư Tasym cũng không thèm liếc mắt nhìn một cái chứ đừng nói là giống cái khác! Ta cảm thấy mắt mặt giùm người đấy!”

“Không được đâm chọc nỗi đau của người ta chứ! Trình tự hệ thống của người không có tiêu chuẩn đạo đức cơ bản à?” Fergus tức giận đỏ mặt lên.

“Trình tự hệ thống của ta vẫn rất tốt! Là thiết kế vĩ đại nhất!”

Một người một người máy lại tiếp tục cãi vã, Klosters mất kiên nhẫn, lại đá thêm một cước, rồi cuộc thái bình.

Klosters đem tư liệu điền đầy đủ xong, lại đem quang não trả lại cho Fergus, Fergus lại bỏ vào trong máy, hai tay nhanh chóng lướt trên bàn phím ảo. Màn ảnh 3D lại xuất hiện số liệu dày đặc, tốc độ thay đổi không thể nhìn bằng mắt thường. Chỉ mới nhìn chừng một phút đồng hồ mà mắt Nguyên Đồng đã cay xè, nhanh chóng nhắm lại.

“Ngài Fergus! Ngài thật lợi hại! Nếu ngày nào đó ngài không làm thương nhân nữa thì có thể đổi nghề làm hacker rồi! Cái đám người thích làm chuyện phi pháp như đánh cắp số liệu, sửa chữa trình tự, trộm dữ liệu của người khác...” Lúc này, Rickie là thật lòng khen ngợi Fergus.

“Phi! Cái tên người máy như người nói chuyện thế à?” Hai tay Fergus bận rộn, miệng cũng không ngừng, “Ta là lương dân an phận thủ thường, ta mà lại làm chuyện phi pháp sao? Ta cũng không muốn để bọn tinh tế hình cảnh suốt ngày chỉ biết dựa vào vũ khí năng lượng chạy đến oanh tạc nhà của ta, đó là tiền đó!”

Bộ máy phát ra một tiếng “ding”, Fergus nhẹ nhàng thở ra, lau mồ hôi, mở miệng nói: “Đại công cáo thành!”

Sắc mặt Klosters trở nên có vài phần thoải mái, lấy quang não lại, tự mình đeo lên tay Nguyên Đồng, nói với Fergus: “Ngày mai ta sẽ cho người máy mang đến một trăm khối nguyên thạch.”

Nguyên thạch là một loại đá năng lượng thập phần sang quý. Tinh hạm, chiến hạm, cơ giáp, thiết bị phi hành, súng năng lượng và các loại máy móc dụng cụ không thể thiếu được nguồn năng lượng. Năng lượng mà một viên nguyên thạch chứa đựng gấp một ngàn lần so với các loại đá năng lượng khác. Trong tinh tế, có được một quặng nguyên thạch loại nhỏ thì đã là đại phú hào.

Fergus cười toe toét. Diện mạo của hắn nhả nhặn tuấn tú. Chỉ nhìn dung mạo hắn một cách đơn thuần, sẽ khiến người khác nghĩ nhầm là sinh vật giống cái. Khi cười rộ lên trông thân thiết đáng yêu. Đáng tiếc, chỉ cần tiếp xúc với hắn một lần thì sẽ biết kẻ này là người trong ngoài bất nhất. Cuối cùng sẽ bị tính keo kiệt của hắn dọa chạy.

“Vây ta chờ! Nhớ rõ, một khối cũng không được thiếu!”

Fergus trong lòng rất vừa lòng. Tuy bản tính Klosters có hung tàn chút, nhưng chưa bao giờ nuốt lời. Đã nói thì chắc chắn làm được. Cũng chính vì thế, hắn thích làm ăn buôn bán với Klosters nhất. Trước kia đã thu được không biết bao nhiêu thứ tốt từ cậu ta. Lần này bên cạnh cậu ta lại có một giống cái không biết từ đâu ra, vì giống cái này, chắc hẳn Klosters sẽ không ngại trích thêm chút máu nhỉ?

Bản tính trong lòng Fergus gõ vang, cười tủm tỉm nhìn Nguyên Đồng: “Nguyên tiểu thư, nếu có cần gì, cứ việc đến tìm ta! Đây là số quang não của ta, nhớ giữ cho kỹ. Chỗ ta có đầy đủ thực phẩm và phục vụ chu đáo nhất! Chỉ có thứ cô không nghĩ ra chứ không có thứ tôi làm không được...”

Nguyên Đồng: “...Cám ơn.” Cái giọng điệu đầy mạnh tiêu thụ này, xem ra là không cần biết ở thế giới nào, chỗ nào cũng có.

Cầm quang não, liền chuẩn bị rời đi. Theo như lời Rickie thì Fergus hẹp hòi như vậy. Hắn sẽ không đãi bọn họ cơm trưa, ở đâu thì mau biến về chỗ đó đi.

Fergus tự mình tiễn họ ra cổng, đột nhiên nhớ đến gì đó, nói: “Gần đây ta mới nhận được một đoạn tín hiệu mã hóa từ bên ngoài hành tinh Ural, nghe nói có trộm tinh chạy trốn đến phía bên này tinh hệ Montmartre, rất có khả năng sẽ đến Ural. Nếu cậu thấy người lạ không phải người Ural, nhớ xử lý.”

Klosters gật gật đầu.

“Còn nữa, cậu có rảnh thì đến chỗ Tasym thông báo một tiếng.” Nói xong, lại oán giận nói, “Tasym thật là. Đã là niên đại nào rồi mà chẳng khác gì thổ dân nguyên thủy, không trang bị thiết bị liên lạc, quang não cũng đóng, không biết có phải ngủ đến chết rồi hay không nữa...”

Lười nghe hắn oán giận lải nhải, đám người Klosters xe bay, xe bay vào một cái nhảy lên thật xa.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Trên đường trở về, bọn họ rẽ qua một hướng khác, đến nhà Tasym, một hàng xóm khác.

“Ngài Fergus và tiểu thư Tasym đều là hàng xóm của chủ nhân, một người ở hướng đông, một người ở hướng tây nam. Hiếm hoi lắm mới ra ngoài một lần, thuận tiện đi thăm tiểu thư Tasym một chút. Xem như là làm quen với hàng xóm láng giềng. Chỉ có điều, như thế thì không kịp thời gian, có thể tối nay chúng ta phải cắm trại qua đêm rồi!” Rickie giải thích cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng cũng không có ý kiến gì. Thế giới này rất xa lạ với cô, có thể không mở miệng thì cô sẽ không mở miệng, đỡ phải nói sai điều gì. Nhưng mà cô thật sự thích nghe Rickie nói chuyện, có thể khiến cô từng bước hiểu rõ về thế giới tương lai. Chỉ đáng tiếc là Klosters lại không thích nói chuyện.

“Xe bay tốc độ chậm hơn nhưng lại vững vàng thoải mái hơn. Nếu sử dụng cơ giáp thì chỉ cần một giờ là đến được nhà tiểu thư Tasym. Nhưng mà ở Ural thì tốt nhất là hạn chế sử dụng cơ giáp.”

Nếu nói tương lai này có điều gì thần kỳ, thì đó chính là cơ giáp. Đây mới là yếu tố đại diện cho nền khoa học kỹ thuật của tương lai, đại diện cho vũ lực và thực lực cường đại. Nguyên Đồng cũng âm thầm chờ mong sẽ có ngày cô cũng có thể điều khiển được cơ giáp, như vậy thì an toàn của cô có thể được đảm bảo hơn. Thật ra cô cũng không còn cách nào khác, một thiếu nữ Trái Đất cổ đại yếu ớt như sên là cô, điều kiện thể chất và sức chiến đấu vô cùng hạn chế, chỉ có thể dựa vào công cụ hỗ trợ mà thôi.

Mấy ngày qua, công sức mà Nguyên Đồng bỏ ra để học tập không phải lãng phí. Cô cũng từ miệng Rickie mà biết được thuần nhân loại chênh lệch với nhân loại của tương lai đến độ nào. Khổ nổi, sự chênh lệch này lại là trời sinh. Cho dù trong tương lai cô có thể được cải tạo gene nhưng vẫn có giới hạn, cũng không thể lợi hại hơn nhân loại của tương lai.

Hiện tại, Nguyên Đồng vẫn chưa biết nhân loại của tương lai đã không còn được xem là thuần nhân loại nữa, còn có những chủng tộc không thể tưởng tượng nổi. Đây cũng là kết quả của tiến hóa, bọn họ có được gene vượt trội bẩm sinh, không phải là loại gene được cải tạo của người Trái Đất có thể so sánh được.

Nếu tổ chất thân thể của mình bị hạn chế, nhờ sự phân tích của Rickie, Nguyên Đồng dần đo hỏi lâu cũng quyết định lựa chọn công cụ hỗ trợ. Cũng chính vì vậy mà trong khóa huấn luyện thể dục của cô, Rickie tăng thêm hạng mục thuật cận chiến và động tác trụ cột của cơ giáp.

Cơ giáp đã trở thành chủ lưu của thế giới. Chỉ cần là nhân hình sinh vật trí tuệ, đều thích sử dụng cơ giáp, kết hợp với sức chiến đấu của cơ giáp, có thể khiến thực lực của họ tăng thêm một bậc. Thậm chí trong hành trình giữa các vì sao, cơ giáp cũng công cụ thiết yếu.

Lúc này, nghe được lời của Rickie, Nguyên Đồng không thể không ngạc nhiên, “Vì sao?”

Mắt Rickie chớp chớp ánh đỏ, dường như liếc nhìn chủ nhân nó một cái, trả lời: “Bởi vì Ural là hành tinh có hung danh lan xa trong tinh tế.”

Nguyên Đồng mờ mịt, chuyện đó và chuyện hung danh của Ural lan xa thì có quan hệ chỗ nào? Nhớ đến con sói Mardolo đã gặp lúc mới đến, còn có sức chiến đấu vượt bậc mà Klosters đã từng biểu hiện, Nguyên Đồng cảm thấy sinh vật ở thế giới này quả thật vô cùng lợi hại. Vì thế bảo Ural hung tàn cũng là có cơ sở, khiến một người Trái Đất như cô cảm thấy áp lực như núi.

Cho đến lúc chạng vạng, bọn họ mới đến nơi.

Nguyên Đồng lại một lần nữa được trông thấy nghệ thuật phòng ốc của thế giới tương lai.

Vị tiểu thư Tasym này xây nhà trên một con dốc trống trải. Khắp nơi đều là hoa tươi, ánh nắng ngập tràn. Trên sườn núi là những dải dây leo mềm mại được tu bổ kỹ lưỡng, từ xa nhìn lại, trông giống hệt như một tấm thảm xanh biếc trải dài đến tận chân trời. Cánh đồng hoa bát ngát, mỗi khi có gió thổi qua, đem hương thơm lan tỏa khắp nơi.

Phòng ốc trên sườn núi được mô phỏng theo hình đóa hoa. Những dây leo to làm cột trụ, bên trên là những gian phòng như những đóa hoa. Dây leo xanh biếc che kín vách tường, hướng về ánh mặt trời mà sinh trưởng, khẽ lay động trong gió, xinh đẹp như những ngôi nhà của tiên hoa trong truyện cổ tích.

Nguyên Đồng lại được mở rộng tầm mắt. Trong lòng không khỏi tò mò về bộ dạng của vị tiểu thư Tasym này.

Xe bay dừng ở bãi cỏ phía trước nhà, hai người một người máy xuống xe, đi đến trước ngôi nhà.

Đến gần mới có thể biết được những dây leo chống đỡ ngôi nhà kia to lớn biết bao nhiêu, phải mấy người mới ôm hết được một vòng. Nhưng khiến Nguyên Đồng kinh ngạc hơn nữa, chúng hoàn toàn là thực vật sống mà không phải là vật liệu mô phỏng. Cô cũng nhanh chóng hiểu được, đây chắc hẳn là một loại dị thực nào đó. Chỉ có dị thực mới có thể sinh trưởng một cách trái với khoa học như thế, à ý cô là trái với khoa học thường thức của người Trái Đất.

Tuy rằng phi khoa học, nhưng Nguyên Đồng đã đến thế giới tương lai được hơn một tháng rồi, chuyện phi khoa học cũng thấy nhiều rồi, nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Ngôi nhà cách mặt đất khoảng ba mét, Klosters ôm Nguyên Đồng nhảy lên.

Cửa không khóa, chỉ khép hờ. Sau khi đẩy cửa vào trong, bên trong cũng tràn đầy hơi thở của thiên nhiên, giống như phong cách của tinh linh Tây phương. Cách bài trí cũng không khác biệt với những ngôi nhà bình thường khác, gian phòng này là phòng khách. Tuy đồ gia dụng không nhiều lắm nhưng thứ nên có thì cũng có. Có một vách tường vô cùng hiện đại mang phong cách của phim khoa học viễn tưởng, hiển nhiên vị tiểu thư Tasym này là người thích xem truyền hình.

“Chủ nhân, tiểu thư Tasym không có nhà.” Rickie dạo qua một vòng, báo cáo với chủ nhân, “Thời tiết hôm nay khá tốt, chắc hẳn là sang bên kia sơn cốc phơi nắng rồi! Dù sao thì bên đó không chỉ nhiều nắng, thổ nhưỡng phong phú, độ ẩm cao, là chỗ mà tiểu thư Tasym thích nhất.”

Nguyên Đồng nghe được cảm thấy hồ đồ. Tại sao lời nói này của Rickie lại khiến cô có cảm giác đối phương là thực vật nhỉ?

Klosters hiển nhiên cũng không có vẻ ngoài ý muốn, cậu quay đầu nhìn Nguyên Đồng đang tò mò đánh giá gian phòng, nói với Rickie, “Đi gọi cô ta về đi!”

Rickie nhận được lệnh thì đi ngay.

Nguyên Đồng đang thưởng thức gian phòng tràn đầy hơi thở. Trông thấy Klosters thân nhiên vào bếp, mang ra hai cốc đồ uống có màu sắc vô cùng xinh đẹp mỹ lệ, được rót vào cốc thủy tinh trong suốt. Nhìn xuyên qua lớp thủy tinh, có thể trông thấy được đường cong xinh đẹp của chất lỏng. Màu sắc mỹ lệ như thể đã vượt qua sức tưởng tượng của con người, là màu sắc tự nhiên trời sinh, khiến người nhìn phải mê mẩn.

“Đây là Mật hoa trà do Tasym nhượng, nghe nói rất được giống cái yêu thích. Em ném thử xem!” Klosters đưa cho cô một cốc.

Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn cậu. Tuy thiếu niên này lúc nào cũng giữ vẻ lạnh lùng, biểu tình thiếu đến đáng thương nhưng có đôi lúc lại khiến người ta cảm nhận được một loại nhiệt tình. Khiến cô càng ngày càng thả lỏng, thậm chí sinh ra chút ý lại với cậu, cô biết rõ là không thể như thế nhưng lại không thể cự tuyệt.

“Cám ơn.”

Nguyên Đồng uống một ngụm Mật hoa trà. Từ đầu lưỡi truyền đến là vị ngọt trong veo, ngọt mà không ngấy, tràn ngập hương thơm, quanh quẩn không dứt. Những đồ uống từng uống qua trên Trái Đất, không có loại nào sánh được với vị của loại trà này. Uống hết một hơi vẫn chưa thỏa mãn.

Klosters ôm từ trong phòng bếp ra một hũ thủy tinh chứa đầy Mật hoa trà, lại châm một cốc khác cho cô.

Uống xong hai cốc Mật hoa trà, bên ngoài vang lên thanh âm, hiển nhiên chủ nhân đã trở lại, Nguyên Đồng có chút khẩn trương, vội vàng đặt cốc xuống, liếc nhìn thiếu niên một cái.

Klosters không hề có cảm giác gì khi tùy tiện vào nhà người khác như thế, vô cùng bình tĩnh ngồi yên một chỗ chờ chủ nhân về.

Lúc này mặt trời đã ngã về phía tây, ráng chiều đỏ rực chân trời. Toàn bộ thế giới dường như chỉ vì ráng chiều mà tràn ngập màu sắc. Dưới ánh sáng hoàng hôn, một cô gái có mái tóc hồng nhạt bước vào. Một gương mặt xinh đẹp dường như tỏa sáng dưới ánh sáng, xinh đẹp không cách nào tả xiết. Ánh mắt màu mật ong, làn da trắng nõn, đáng người nóng bỏng. Quả thực là vu vật thể gian!

Nguyên Đồng nhìn đến phát ngốc.

Đi đến thế giới này, chỉ mới gặp được ba người, mỗi người đều có giá trị nhan sắc vượt trội xa xa. Nhìn lại, tuy cô được xem là một mỹ nhân tràn ngập hơi thở thanh xuân nhưng nếu đem so với mấy người này, chỉ có ảm đạm thất sắc mà thôi.

Nhưng mà khi vị tiểu thư Tasym này đến gần, Nguyên Đồng liền phát hiện cô rất cao, thậm chí còn cao hơn Klosters nửa cái đầu, tuyệt đối phải cao đến mét chín có hơn. Nguyên Đồng đứng bên cạnh cô lại càng giống bé lùn. Nhớ đến Fergus sáng nay mới gặp, hẳn cũng rất cao, ước chừng hơn hai mét. Chẳng lẽ mọi người trong thế giới này đều cao như vậy sao?

Tasym vừa vào liền cười rộ lên, thanh âm sang sảng mang theo vài phần quyến rũ, “Ta đã nghe Rickie nói, phiền cậu phải đến một chuyến!” Sau đó ánh mắt dừng trên người Nguyên Đồng, cười tủm tỉm với cô, “Nguyên Đồng tiểu thư, lần đầu gặp mặt, ta là Tasym, hàng xóm của Klosters!”

Nguyên Đồng ngại ngùng cười, nhẹ nhàng thăm hỏi cô.

“Ôi, thật đáng yêu, nhưng mà...” ánh mắt Tasym chuyển đến Klosters, hít hít một hơi trong không khí, màu mắt dường như sạm lại, “Hương vị thật tuyệt vời.”

Trong nháy mắt, đồng tử Klosters hẹp lại thành đường thẳng đứng, tràn đầy tính công kích, lạnh lùng nói: “Đây là người của ta! Không phải phân bón của người!”

Tasym bị khí thế trên người cậu bức lui ra sau, lập tức giơ tay lên, “Biết rồi! Ta cam đoan không động thủ!”

Thần sắc Klosters có vẻ hòa hoãn, kéo Nguyên Đồng lại gần, nói với cô ấy: “Nếu đã truyền lời, vậy chúng ta về!”

Rickie cũng nói với Tasym: “Tasym tiểu thư, đã quấy rầy rồi. Nhớ đừng ngủ đến chết đấy, nhớ giữ thanh tỉnh đấy!”

Tasym nhún nhún vai, “Không có cách mà! Thời tiết tốt như vậy, lại có mặt trời, đương nhiên ta không thể nào kiềm chế được ham muốn cui vào đất quang hợp. Yên tâm, yên tâm, cho dù ta ngủ đến chết, cũng sẽ không có chuyện gì, sâu bọ nào dám đến, trực tiếp xem như phân bón nuốt luôn!”

Mắt Rickie chớp chớp, không còn lời nào để nói với cô.

Chờ bọn Klosters rời đi, Tasym đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhanh chóng chạy vào hầm chứa kiểm tra. Phát hiện bên trong đã trống rỗng, Mật hoa trà cô

những thế nhưng bị thăng nhóc Klosters kia gom sạch. Nhất thời nộ khí xung thiên, sương mù màu hồng nhạt “oanh” một tiếng tràn ngập trong không khí, mùi hoa tràn ngập trong không khí.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chương 11

Trên đường trở về, bọn họ rẽ qua một hướng khác, đến nhà Tasym, một hàng xóm khác.

“Ngài Fergus và tiểu thư Tasym đều là hàng xóm của chủ nhân, một người ở hướng đông, một người ở hướng tây nam. Hiếm hoi lắm mới ra ngoài một lần, thuận tiện đi thăm tiểu thư Tasym một chút. Xem như là làm quen với hàng xóm láng giềng. Chỉ có điều, như thế thì không kịp thời gian, có thể tối nay chúng ta phải cắm trại qua đêm rồi!” Rickie giải thích cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng cũng không có ý kiến gì. Thế giới này rất xa lạ với cô, có thể không mở miệng thì cô sẽ không mở miệng, đỡ phải nói sai điều gì. Nhưng mà cô thật sự thích nghe Rickie nói chuyện, có thể khiến cô từng bước hiểu rõ về thế giới tương lai. Chỉ đáng tiếc là Klosters lại không thích nói chuyện.

“Xe bay tốc độ chậm hơn nhưng lại vững vàng thoải mái hơn. Nếu sử dụng cơ giáp thì chỉ cần một giờ là đến được nhà tiểu thư Tasym. Nhưng mà ở Ural thì tốt nhất là hạn chế sử dụng cơ giáp.”

Nếu nói tương lai này có điều gì thần kỳ, thì đó chính là cơ giáp. Đây mới là yếu tố đại diện cho nền khoa học kỹ thuật của tương lai, đại diện cho vũ lực và thực lực cường đại. Nguyên Đồng cũng âm thầm chờ mong sẽ có ngày cô cũng có thể điều khiển được cơ giáp, như vậy thì an toàn của cô có thể được đảm bảo hơn. Thật ra cô cũng không còn cách nào khác, một thiếu nữ Trái Đất cổ đại yếu ớt như sên là cô, điều kiện thể chất và sức chiến đấu vô cùng hạn chế, chỉ có thể dựa vào công cụ hỗ trợ mà thôi.

Mấy ngày qua, công sức mà Nguyên Đồng bỏ ra để học tập không phải lãng phí. Cô cũng từ miệng Rickie mà biết được thuần nhân loại chênh lệch với nhân loại của tương lai đến độ nào. Khô nổi, sự chênh lệch này lại là trời sinh. Cho dù trong tương lai cô có thể được cải tạo gene nhưng vẫn có giới hạn, cũng không thể lợi hại hơn nhân loại của tương lai.

Hiện tại, Nguyên Đồng vẫn chưa biết nhân loại của tương lai đã không còn được xem là thuần nhân loại nữa, còn có những chủng tộc không thể tưởng tượng nổi. Đây cũng là kết quả của tiến hóa, bọn họ có được gene vượt trội bẩm sinh, không phải là loại gene được cải tạo của người Trái Đất có thể so sánh được.

Nếu tổ chất thân thể của mình bị hạn chế, nhờ sự phân tích của Rickie, Nguyên Đồng dần đo hỏi lâu cũng quyết định lựa chọn công cụ hỗ trợ. Cũng chính vì vậy mà trong khóa huấn luyện thể dục của cô, Rickie tăng thêm hạng mục thuật cận chiến và động tác trụ cột của cơ giáp.

Cơ giáp đã trở thành chủ lưu của thế giới. Chỉ cần là nhân hình sinh vật trí tuệ, đều thích sử dụng cơ giáp, kết hợp với sức chiến đấu của cơ giáp, có thể khiến thực lực của họ tăng thêm một bậc. Thậm chí trong hành trình giữa các vì sao, cơ giáp cũng công cụ thiết yếu.

Lúc này, nghe được lời của Rickie, Nguyên Đồng không thể không ngạc nhiên, “Vì sao?”

Mắt Rickie chớp chớp ánh đỏ, dường như liếc nhìn chủ nhân nó một cái, trả lời: “Bởi vì Ural là hành tinh có hung danh lan xa trong tinh tể.”

Nguyên Đồng mờ mịt, chuyện đó và chuyện hung danh của Ural lan xa thì có quan hệ chỗ nào? Nhớ đến con sói Mardolo đã gặp lúc mới đến, còn có sức chiến đấu vượt bậc mà Klosters đã từng biểu hiện, Nguyên Đồng cảm thấy sinh vật ở thế giới này quả thật vô cùng lợi hại. Vì thế bảo Ural hung tàn cũng là có cơ sở, khiến một người Trái Đất như cô cảm thấy áp lực như núi.

Cho đến lúc chạng vạng, bọn họ mới đến nơi.

Nguyên Đồng lại một lần nữa được trông thấy nghệ thuật phòng ốc của thế giới tương lai.

Vị tiểu thư Tasym này xây nhà trên một con dốc trồng trái. Khắp nơi đều là hoa tươi, ánh nắng ngập tràn. Trên sườn núi là những dải dây leo mềm mại được tu bổ kỹ lưỡng, từ xa nhìn lại, trông giống hệt như một tấm thảm xanh biếc trải dài đến tận chân trời. Cánh đồng hoa bát ngát, mỗi khi có gió thổi qua, đem hương thơm lan tỏa khắp nơi.

Phòng ốc trên sườn núi được mô phỏng theo hình đóa hoa. Những dây leo to làm cột trụ, bên trên là những gian phòng như những đóa hoa. Dây leo xanh biếc che kín vách tường, hướng về ánh mặt trời mà sinh trưởng, khẽ lay động trong gió, xinh đẹp như những ngôi nhà của tiên hoa trong truyện cổ tích.

Nguyên Đồng lại được mở rộng tầm mắt. Trong lòng không khỏi tò mò về bộ dạng của vị tiểu thư Tasym này.

Xe bay dừng ở bãi cỏ phía trước nhà, hai người một người máy xuống xe, đi đến trước ngôi nhà.

Đến gần mới có thể biết được những dây leo chống đỡ ngôi nhà kia to lớn biết bao nhiêu, phải mấy người mới ôm hết được một vòng. Nhưng khiến Nguyên Đồng kinh ngạc hơn nữa, chúng hoàn toàn là thực vật sống mà không phải là vật liệu mô phỏng. Cô cũng nhanh chóng hiểu được, đây chắc hẳn là một loại dị thực nào đó. Chỉ có dị thực mới có thể sinh trưởng một cách trái với khoa học như thế, à ý cô là trái với khoa học thường thức của người Trái Đất.

Tuy rằng phi khoa học, nhưng Nguyên Đồng đã đến thế giới tương lai được hơn một tháng rồi, chuyện phi khoa học cũng thấy nhiều rồi, nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Ngôi nhà cách mặt đất khoảng ba mét, Klosters ôm Nguyên Đồng nhảy lên.

Cửa không khóa, chỉ khép hờ. Sau khi đẩy cửa vào trong, bên trong cũng tràn đầy hơi thở của thiên nhiên, giống như phong cách của tinh linh Tây phương. Cách bài trí cũng không khác biệt với những ngôi nhà bình thường khác, gian phòng này là phòng khách. Tuy đồ gia dụng không nhiều lắm nhưng thứ nên có thì cũng có. Có một vách tường vô cùng hiện đại mang phong cách của phim khoa học viễn tưởng, hiển nhiên vị tiểu thư Tasym này là người thích xem truyền hình.

“Chủ nhân, tiểu thư Tasym không có nhà.” Rickie dạo qua một vòng, báo cáo với chủ nhân, “Thời tiết hôm nay khá tốt, chắc hẳn là sang bên kia sơn cốc phơi nắng rồi! Dù sao thì bên đó không chỉ nhiều nắng, thổ nhưỡng phong phú, độ ẩm cao, là chỗ mà tiểu thư Tasym thích nhất.”

Nguyên Đồng nghe được cảm thấy hồ đồ. Tại sao lời nói này của Rickie lại khiến cô có cảm giác đối phương là thực vật nhỉ?

Klosters hiển nhiên cũng không có vẻ ngoài ý muốn, cậu quay đầu nhìn Nguyên Đồng đang tò mò đánh giá gian phòng, nói với Rickie, “Đi gọi cô ta về đi!”

Rickie nhận được lệnh thì đi ngay.

Nguyên Đồng đang thưởng thức gian phòng tràn đầy hơi thở. Trông thấy Klosters thân nhiên vào bếp, mang ra hai cốc đồ uống có màu sắc vô cùng xinh đẹp mỹ lệ, được rót vào cốc thủy tinh trong suốt. Nhìn xuyên qua lớp thủy tinh, có thể trông thấy được đường cong xinh đẹp của chất lỏng. Màu sắc mỹ lệ như thế đã vượt qua sức tưởng tượng của con người, là màu sắc tự nhiên trời sinh, khiến người nhìn phải mê mẩn.

“Đây là Mật hoa trà do Tasym nhường, nghe nói rất được giống cái yêu thích. Em nếm thử xem!” Klosters đưa cho cô một cốc.

Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn cậu. Tuy thiếu niên này lúc nào cũng giữ vẻ lạnh lùng, biểu tình thiếu đến đáng thương nhưng có đôi lúc lại khiến người ta cảm nhận được một loại nhiệt tình. Khiến cô càng ngày càng thả lỏng, thậm chí sinh ra chút ý lại với cậu, cô biết rõ là không thể như thế nhưng lại không thể cự tuyệt.

“Cám ơn.”

Nguyên Đồng uống một ngụm Mật hoa trà. Từ đầu lưỡi truyền đến là vị ngọt trong veo, ngọt mà không ngấy, tràn ngập hương thơm, quanh quẩn không dứt. Những đồ uống từng uống qua trên Trái Đất, không có loại nào sánh được với vị của loại trà này. Uống hết một hơi vẫn chưa thỏa mãn.

Klosters ôm từ trong phòng bếp ra một hũ thủy tinh chứa đầy Mật hoa trà, lại châm một cốc khác cho cô.

Uống xong hai cốc Mật hoa trà, bên ngoài vang lên thanh âm, hiển nhiên chủ nhân đã trở lại, Nguyên Đồng có chút khẩn trương, vội vàng đặt cốc xuống, liếc nhìn thiếu niên một cái.

Klosters không hề có cảm giác gì khi tùy tiện vào nhà người khác như thế, vô cùng bình tĩnh ngồi yên một chỗ chờ chủ nhân về.

Lúc này mặt trời đã ngã về phía tây, ráng chiều đỏ rực chân trời. Toàn bộ thế giới dường như chỉ vì ráng chiều mà tràn ngập màu sắc. Dưới ánh sáng hoàng hôn, một cô gái có mái tóc hồng nhạt bước vào. Một gương mặt xinh đẹp dường như tỏa sáng dưới ánh sáng, xinh đẹp không cách nào tả xiết. Ánh mắt màu mật ong, làn da trắng nõn, đáng người nóng bỏng. Quả thực là vu vật thể gian!

Nguyên Đồng nhìn đến phát ngốc.

Đi đến thế giới này, chỉ mới gặp được ba người, mỗi người đều có giá trị nhan sắc vượt trội xa xa. Nhìn lại, tuy cô được xem là một mỹ nhân tràn ngập hơi thở thanh xuân nhưng nếu đem so với mấy người này, chỉ có ảm đạm thất sắc mà thôi.

Nhưng mà khi vị tiểu thư Tasym này đến gần, Nguyên Đồng liền phát hiện cô rất cao, thậm chí còn cao hơn Klosters nửa cái đầu, tuyệt đối phải cao đến một chín có hơn. Nguyên Đồng đứng bên cạnh cô lại càng giống bé lùn. Nhớ đến Fergus sáng nay mới gặp, hẳn cũng rất cao, ước chừng hơn hai mét. Chẳng lẽ mọi người trong thế giới này đều cao như vậy sao?

Tasym vừa vào liền cười rộ lên, thanh âm sang sảng mang theo vài phần quyến rũ, “Ta đã nghe Rickie nói, phiền cậu phải đến một chuyến!” Sau đó ánh mắt dừng trên người Nguyên Đồng, cười tủm tỉm với cô, “Nguyên Đồng tiểu thư, lần đầu gặp mặt, ta là Tasym, hàng xóm của Klosters!”

Nguyên Đồng ngại ngùng cười, nhẹ nhàng thăm hỏi cô.

“Ồi, thật đáng yêu, nhưng mà...” ánh mắt Tasym chuyển đến Klosters, hít hít một hơi trong không khí, màu mắt dường như sạm lại, “Hương vị thật tuyệt vời.”

Trong nháy mắt, đồng tử Klosters hẹp lại thành đường thẳng đứng, tràn đầy tính công kích, lạnh lùng nói: “Đây là người của ta! Không phải phân bón của người!”

Tasym bị khí thế trên người cậu bức lui ra sau, lập tức giơ tay lên, “Biết rồi! Ta cam đoan không động thủ!”

Thần sắc Klosters có vẻ hòa hoãn, kéo Nguyên Đồng lại gần, nói với cô ấy: “Nếu đã truyền lời, vậy chúng ta về!”

Rickie cũng nói với Tasym: “Tasym tiểu thư, đã quá rầy rồi. Nhớ đừng ngủ đến chết đấy, nhớ giữ thanh tỉnh đấy!”

Tasym nhún nhún vai, “Không có cách mà! Thời tiết tốt như vậy, lại có mặt trời, đương nhiên ta không thể nào kiềm chế được ham muốn cui vào đất quang hợp. Yên tâm, yên tâm, cho dù ta ngủ đến chết, cũng sẽ không có chuyện gì, sâu bọ nào dám đến, trực tiếp xem như phân bón nuốt luôn!”

Mắt Rickie chớp chớp, không còn lời nào để nói với cô.

Chờ bọn Klosters rời đi, Tasym đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhanh chóng chạy vào hầm chứa kiểm tra. Phát hiện bên trong đã trống rỗng, Mật hoa trà cô nhường thể nhưng bị thăng nhóc Klosters kia gom sạch. Nhất thời nộ khí xung thiên, sương mù màu hồng nhạt “oanh” một tiếng tràn ngập trong không khí, mùi hoa tràn ngập trong không khí.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chương 12

Sau khi rời khỏi nhà Tasym, đầu óc Nguyên Đồng đầy mờ mịt, trong lòng rối rắm, có phải máy phiên dịch đã phiên dịch sai rồi hay không? Hoặc là cách dùng từ của Trái Đất cổ đại và hành tinh tương lai khác nhau nên khiến cô hiểu sai ý?

Khác biệt văn hóa những năm ngàn năm chắc là lớn lắm?

Nghĩ mãi, Nguyên Đồng nhìn không được nhìn về phía Klosters, trong lòng cân nhắc ý nghĩa của câu “Đây là người của ta! Không phải phân bón của người!” “Người của ta” gì chứ... nghe ra có chút ngượng ngùng, nhưng mà câu “Không phải phân bón của người”... dường như có cảm giác sờ sợ, cứ cảm thấy ả ý rất hung tàn.

Có thể là do cô nhìn chăm chú quá lâu nên Klosters đột nhiên quay đầu, ánh mắt nhìn thẳng vào cô.

Đôi mắt có cùng màu đỏ với mái tóc, đôi lúc là màu đỏ sậm nhưng không phải là màu đỏ sậm khiến người ta khó chịu mà mang sắc đỏ sậm như ngọc lưu ly trong suốt. Nguyên Đồng cũng không hiểu, rõ ràng là màu sắc mang đến cảm giác nóng, nồng nhiệt như thế, hửn người có màu mắt đỏ phải là người đa màu đa vẻ. Nhưng chủ nhân của đôi mắt đó lại có tính tình lạnh nhạt nghiêm túc, chỉ ngồi yên ở đấy thì không ai có thể đoán được suy nghĩ trong lòng người đó.

Giống như giờ phút này.

“Có chuyện gì sao?” Klosters dò hỏi, cố gắng khiến giọng nói của bản thân nhẹ nhàng một chút. Đáng tiếc! Hiệu quả mang lại không lớn lắm. Trong lòng không khỏi có chút căng thẳng.

Nguyên Đồng ngượng ngùng, có cảm giác bị bắt quả tang. Trong lúc bối rối không biết nói gì thì lại buộc miệng: “Tôi không biết dùng quang não... cậu có thể chỉ cho tôi không?” Sau khi nói ra, d/đ; l'q'd cô lại càng xấu hổ, loại chuyện này hỏi Rickie là được, hoàn toàn không cần hỏi cậu ta, ngược lại có vẻ bản thân làm chuyện thừa thãi, giống như có âm mưu gì đó.

“Có thể!”

Klosters cũng không để ý. Trong lòng rất cao hứng, kéo tay cô qua, nghiêm túc dạy cô sử dụng quang não như thế nào. Thậm chí còn chỉ cho cô che chắn tín hiệu để tránh bị người khác theo dõi, bảo vệ tín tức quang não và bản thân. Khiến Nguyên Đồng rất nhanh đã vứt bỏ cảm giác ngượng ngùng, chỉ cảm thấy choáng váng cả đầu, cảm thấy đầu óc bản thân không đủ dùng.

Đây giống như tình cảnh của bạn nhỏ đang đi nhà trẻ bị tóm đến Đại học học lập trình máy tính. Chênh lệch trình độ quá lớn, trụ cột không có, làm sao mà lập trình được cái gì! Chính là ý tứ này đây!

Xe bay xuyên qua rừng rậm, Nguyên Đồng nhanh chóng bị đánh bại.

Sau khi rời khỏi nhà Tasym không lâu, mặt trời đã sắp lặn hẳn. Ánh nắng chiều sáng lạng cũng mất dần độ sáng, sắc trời dần tối lại.

Xe bay di chuyển được khoảng ba giờ, trời cũng sắp tối hẳn, Rickie quay sang nhìn cô em Trái Đất đầu đầy mồ hôi, ánh mắt nhấp nháy, hỏi: “Chủ nhân! Trời đã tối hẳn. Đi đường ban đêm nguy hiểm, có dừng lại hạ trại hay không?”

Klosters quay đầu nhìn nó, gật gật đầu.

Rickie xem xét xung quanh một lần, nhanh chóng tìm được một chỗ trống trái thích hợp để hạ trại, lái xe bay qua đó.

Sau khi xuống xe, người máy giúp việc bắt tay vào việc. Không đến nửa giờ, lều cắm trại đã chuẩn bị xong, ngay cả thức ăn cũng chuẩn bị tốt, rất có năng lực.

Nguyên Đồng chẳng cần phải làm cái gì, chỉ cần ngồi một bên chờ ăn là được. Có người máy giúp việc ở đây, mọi việc đều được xử lý thỏa đáng. Klosters chỉ rời đi khoảng mười phút, sau đó đem về một con dơi thú trông giống lợn rừng. Nguyên Đồng thấy y phục anh ta vẫn thẳng như mới, chẳng có chút xộc xệch nào.

Rickie vừa nhìn thấy con lợn rừng này, đôi mắt lại nhấp nháy, nói với Nguyên Đồng: “Đồng Đồng, đây là * trư, chất thịt rất ngọt, lượng anbumin phong phú, cô cũng có thể ăn được.” Sau đó lập tức khích lệ chủ nhân nó, “Nhất định là chủ nhân bắt riêng cho cô rồi! Chủ nhân đối với cô thật tốt!”

Trong lòng Nguyên Đồng rất vui vẻ nhưng cũng có chút ngượng ngùng, cảm ơn Klosters.

Klosters rụt rè đứng yên một chỗ, bộ dạng “chẳng có gì”.

Trong lòng Nguyên Đồng quả thực vô cùng cảm kích sự săn sóc của Klosters. Có trời mới biết, suốt một tháng qua, mỗi bữa của cô chỉ là một túi dịch dinh dưỡng. Chuyện này đối với người đến từ một quốc gia có nền văn hóa ẩm thực đa dạng như cô, d/đ;l;q'd mỗi bữa chỉ có thể ăn cháo trắng vô vị, quả thực là khổ hình. Nếu không phải mới đến, cái gì cũng không hiểu, lúc nào cũng lo lắng bản thân làm sai nói sai cái gì, căn bản là không thể chịu đựng được đến bây giờ.

Xử lý tốt con* trư, rửa sạch, ướp gia vị, trực tiếp cho vào lò nướng chín. Mặc dù chỉ là dã ngoại, nhưng mà có nút không gian này nọ, có thể trang bị đầy đủ không thiếu thứ gì, cảm giác chẳng khác gì ở nhà.

Trên lều trại có đèn, chiếu sáng cả một vùng trời đất.

Trước lều được đặt một cái bàn, thịt * trư nướng chín được đặt ở trên một cái mâm lớn. Klosters lấy trước cho Nguyên Đồng một đĩa thịt từ phi gầy giao nhau, một phần tương đặc chế cùng một cốc Mật hoa trà. Quả thực là hưởng thụ nhân gian mà!

Đã lâu chưa được ăn thịt, thịt vẫn còn vương mùi sữa, khiến Nguyên Đồng cảm thấy vô cùng thỏa mãn. Tuy * trư vẫn có chút cứng, nhưng vẫn trong phạm vi có thể chấp nhận. Chỉ cần hương vị của nó là có thể bù lại khuyết điểm, ăn nhiều một chút xem như rèn luyện năng lực nhai cắn của răng cũng được.

Rickie đứng một bên hầu hạ bữa cơm cho họ, hỏi: “Đồng Đồng, răng nanh của cô không sao chứ? Tuy tôi có đọc qua số liệu cường độ của răng nanh, mà độ cứng của loại thịt * trư thì khá vừa phải. Nhưng nếu ăn nhiều thì sẽ khiến khả năng thừa nhận của răng giảm xuống, có cần một túi dịch dinh dưỡng nữa không?”

Một đĩa thịt nướng Nguyên Đồng còn chưa ăn được một nửa, làm sao mà còn ăn nổi dịch dinh dưỡng nữa, lập tức lắc đầu.

Cuối cùng, Nguyên Đồng cũng không ăn nổi nữa. Mà khiến cô kinh ngạc nhất là sức ăn của Klosters. Toàn bộ phần còn lại của con * trư kia đều bị cậu xử lý, thoạt nhìn không có vẻ gì là dã nọ, còn có thể tiếp tục ăn thêm một con như thế nữa.

“Chủ nhân đang trong lúc lớn, năng lượng cần tương đối nhiều. Tuy * trư có vị ngon nhưng năng lượng thu được lại rất ít. Với sức ăn hiện tại của chủ nhân, phải là dơi cấp ba mới có thể thỏa mãn.” Rickie giải thích, chẳng có lúc nào là Nguyên Đồng không bày tỏ sự vô tri của mình, làm một người máy giúp việc tận tụy với trách nhiệm, nó luôn luôn sẵn sàng giải thích thông thường cho cô.

Nguyên Đồng nghe cái hiểu cái không. Vì khác biệt văn hóa và ngôn ngữ, cho nên cô nghĩ đây là thái độ bình thường của tương lai, cũng không tìm tòi nghiên cứu tưởng tượng làm gì.

Sau bữa tối, Rickie thu dọn sạch sẽ, Klosters và Nguyên Đồng cùng đi xung quanh tản bộ tiêu thực. Tuy đêm tối nhưng cũng không quá đơn điệu, Nguyên Đồng thấy đom đóm d/đ;l;q'd đang bay trong bụi cỏ, sắc trời xanh đen, cánh đồng bát ngát, gió thổi nhẹ nhàng, toàn bộ thế giới dường như trở nên xa xưa mà âm trầm, giống như mãi mãi nói nhỏ.

Đã rất nhiều năm Nguyên Đồng chưa nhìn đến cảnh vật như thế. Trước đây từng thấy ở nhà cũ, nhưng sau này lại lên thị trấn đi học, rất ít khi về quê. Hơn nữa ô nhiễm môi trường nghiêm trọng, có vẻ quê cũng chẳng khác gì, đương nhiên là đã rất lâu không được nhìn thấy đom đóm như thế này.

Klosters nhìn cô một cái, lại nhìn đám đom đóm bay tới bay lui trong đám cỏ có gì đẹp mắt. Nhưng mà thấy cô thích, cậu cũng không nói gì, chỉ cầm thuốc đuổi côn trùng phun cho cô một ít, đỡ bị muỗi chích bị thương.

Mấy ngày nay, cậu cũng biết làn da của thuần nhân loại rất yếu ớt, rất dễ dàng lưu lại dấu vết.

Đến lúc đi ngủ, Nguyên Đồng mới phát hiện có chút không được thích hợp.

“Đêm nay, tôi với Klost cùng ở trong một cái lều sao?” Nguyên Đồng nhìn Klosters, rồi rầm hỏi người máy.

Ánh đỏ trong mắt Rickie nhấp nháy, căn cứ vào tư liệu của giống cái nhân loại Trái Đất, hiểu được ý của cô, lập tức nói: “Hai người đều trong thiếu niên kỳ, cho dù có ngủ cùng nhau cũng không thể phát sinh hành vi sinh sản, không cần lo lắng!”

Nguyên Đồng cân nhắc ý tứ của cụm từ “hành vi sinh sản”, lại ngẫm lại một lần, có phải cô hiểu sai rồi không? Khác biệt ngôn ngữ thật đáng sợ, lại ngượng ngùng đi hỏi lại ý chính xác, càng cảm thấy nếu hỏi rõ sẽ càng ngượng hơn.

Một người một người máy tuy rằng nói nhỏ nhưng với thính lực phi phàm của thú nhân thì như nói ngay bên tai. Klosters cảnh cáo nhìn thoáng qua người máy. Tuy rằng nó nói thật, nhưng đừng nói trắng trợn như vậy chứ, thật muốn đập cho nó một trận. Đồng thời trong lòng cũng có chút uể oải, cậu đã dừng lại ở kỳ thiếu niên rất lâu rồi, cũng rất muốn nhanh chóng trưởng thành, nhưng chủng tộc của bọn họ lại có kỳ thiếu niên dài hơn chủng tộc khác rất nhiều lần.

Tuy ở cùng một lều, nhưng trong lều lại có hai cái giường. Sau khi nhìn thấy, Nguyên Đồng cũng nhẹ nhõm.

Đây là lần đầu tiên cô cắm trại bên ngoài với người khác phái, hơn nữa lại ở cùng một lều. Ban đầu có chút ngượng ngùng, bắt đầu còn có chút cảnh giác, đến khi trông thấy Klosters thay áo ngủ, ôm một quả trứng màu đỏ rồi lên giường, Nguyên Đồng quỳnh quynsg nhìn cậu.

Chẳng lẽ khi người ngoài hành tinh đi ngủ thì sẽ ôm một quả trứng?

Nhưng thấy vẻ mặt vô cùng nghiêm túc của Klosters, ôm quả trứng màu đỏ lần qua lần lại, thì có vẻ như chuyện này chỉ là chuyện thường tình. Cô lại rồi rẫm, trong lòng tò mò muốn chết, cũng không dám hỏi, sợ là có ý nghĩa gì đó bên trong.

Nguyên Đồng ôm cái tò mò đó đi ngủ

Đến nửa đêm, Nguyên Đồng bị một tiếng nổ mạnh rất lớn đánh thức. Giật mình bật dậy, động tác của cơ thể không theo kịp đầu óc, không cẩn thận té lăn ra đất, móng cô đập xuống phát đau, dọa con buồn ngủ của cô chạy mất. Nhe răng muốn đứng dậy, đột nhiên cơ thể được nhắc lên, phát hiện có người ôm lấy mình. Ngọn đèn bên ngoài bật sáng, đúng lúc nhìn thấy vẻ mặt quan tâm của thiếu niên.

Là Klosters.

“Em không sao chứ? Có ngã bị thương không?” Klosters biết tổ chất thân thể của thuần nhân loại, nhẹ nhàng ngã cũng có thể xảy ra chuyện, cho nên lúc ôm cô, động tác vô cùng cẩn thận.

Mông Nguyên Đồng có chút đau, nhưng làm sao lại không biết xấu hổ mà nói ra, vội trả lời: “Không có việc gì, vẫn rất tốt!”

Klosters ôm cô đặt lên giường, tay nhẹ nhàng vuốt tóc cô, nói: “Em ngoan ngoãn đợi trong đây, tôi ra ngoài nhìn xem một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.